

Úřední věstník

Evropské unie

ISSN 1977-0626

L 8

České vydání

Právní předpisy

Svazek 55

12. ledna 2012

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

2012/22/EU:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 12. prosince 2011 o přistoupení Evropské unie k Protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 s výjimkou jeho článků 10 a 11 1

2012/23/EU:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 12. prosince 2011 o přistoupení Evropské unie k Protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974, pokud jde o jeho články 10 a 11 13

NAŘÍZENÍ

- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 13/2012 ze dne 6. ledna 2012 o změně nařízení (ES) č. 1292/2007, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz polyethyltereftalátového (PET) filmu pocházejícího z Indie 17
- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 14/2012 ze dne 9. ledna 2012, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 511/2010 na dovoz určitých drátů z molybdenu pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz určitých drátů z molybdenu zasílaných z Malajsie, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie, a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu zasílaného ze Švýcarska 22

Cena: 3 EUR

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★	Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 15/2012 ze dne 10. ledna 2012, kterým se po sto šedesáté druhé mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá	27
★	Nařízení Komise (EU) č. 16/2012 ze dne 11. ledna 2012, kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, pokud jde o požadavky na zmrazené potraviny živočišného původu určené k lidské spotřebě ⁽¹⁾	29
★	Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 17/2012 ze dne 11. ledna 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 32/2000, pokud jde o prodloužení platnosti celních kvót Unie pro výrobky z juty a kokosových vláken	31
	Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 18/2012 ze dne 11. ledna 2012 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	32
	Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 19/2012 ze dne 11. ledna 2012, kterým se stanoví koeficient přidělení pro vydávání vývozních licencí, kterým se zamítají žádosti o vydání vývozních licencí a pozastavuje příjem žádostí o vývozní licence pro cukr nepodléhající kvótám	34
	Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 20/2012 ze dne 11. ledna 2012, kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný pro žádosti o dovozní licence podané od 1. do 6. ledna 2012 v rámci celní kvóty pro ječmen otevřené nařízením (ES) č. 2305/2003.....	35

ROZHODNUTÍ

2012/24/EU:

★	Rozhodnutí Komise ze dne 11. ledna 2012 o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu vinylacetátu pocházejícího ze Spojených států amerických a o uvolnění částek zajištěných v podobě uloženého prozatímního cla	36
---	---	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 12. prosince 2011

o přistoupení Evropské unie k Protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 s výjimkou jeho článků 10 a 11

(2012/22/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) a odst. 8 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Protokol z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 (dále jen „Athénský protokol“) představuje významné zlepšení režimu odpovědnosti dopravců a odškodnění cestujících po moři. Zejména stanoví přísnou odpovědnost dopravce zahrnující povinné pojištění s právem podání přímé žaloby proti pojistitelům až do konkrétní výše a stanoví pravidla pro soudní příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí. Athénský protokol je proto v souladu s cílem Unie zlepšit právní režim týkající se odpovědnosti dopravců.
- (2) Athénský protokol upravuje Athénskou úmluvu o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 (dále jen „Athénská úmluva“) a v článku 15 stanoví, že oba dva dokumenty jsou stranami Athénské úmluvy chápány a vykládány společně jako dokument jediný.
- (3) Většina pravidel Athénské úmluvy byla začleněna do práva Unie nařízením Evropského parlamentu a Rady

(ES) č. 392/2009 ze dne 23. dubna 2009 o odpovědnosti dopravců k cestujícím po moři v případě nehod⁽¹⁾. Unie tedy v záležitostech upravovaných uvedeným nařízením vykonala svou pravomoc. Členské státy si však ponechávají pravomoc, pokud jde o několik ustanovení Athénské úmluvy, např. uplatňují alternativní doložku, díky které mohou stanovit vyšší omezení odpovědnosti, než jaké Athénský protokol předepisuje. Závaznosti v rámci Athénské úmluvy, které spadají do pravomoci členských států, jsou vzájemně provázány se záležitostmi spadajícími do výlučné pravomoci Unie. Členské státy by tedy měly v záležitostech v rámci Athénské úmluvy, které spadají do jejich pravomoci, postupovat koordinovaně, a to s ohledem na jejich povinnost loajální spolupráce.

- (4) Athénský protokol mohou ratifikovat, přijmout, schválit nebo k němu mohou přistoupit státy a organizace regionální hospodářské integrace, sestávající ze suverénních států, které na tyto organizace přenesly pravomoc v určitých záležitostech, jež Athénský protokol upravuje.
- (5) Podle čl. 17 odst. 2 písm. b) a článku 19 Athénské úmluvy mohou organizace regionální hospodářské integrace Athénský protokol uzavřít.
- (6) Právní výbor Mezinárodní námořní organizace přijal v říjnu roku 2006 výhradu a pokyny IMO k provádění Athénské úmluvy (dále jen „pokyny IMO“) s cílem zabývat se některými otázkami v rámci Athénské úmluvy, zejména náhradou škod způsobených v souvislosti s terorismem.
- (7) Příslušná ustanovení konsolidované verze Athénské úmluvy ve znění Athénské úmluvy a pokynů IMO jsou uvedena v přílohách nařízení (ES) č. 392/2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 24.

- (8) Podle podmínek článku 19 Athénskému protokolu musí organizace regionální hospodářské integrace v době podpisu, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení učinit prohlášení, v němž uvede rozsah svých pravomocí ve vztahu k záležitostem, jež Athénský protokol upravuje.
- (9) Z tohoto důvodu by Unie měla k Athénskému protokolu přistoupit a vznést výhradu obsaženou v pokynech IMO. Vznesení takové výhrady by nemělo být vykládáno jako měnění stávajícího rozdělení pravomocí mezi Unii a členskými státy, pokud jde o vydávání osvědčení a kontroly ze strany státních orgánů.
- (10) Některá ustanovení podle Athénskému protokolu se týkají soudní spolupráce v občanských věcech a tudíž spadají do působnosti třetí části hlavy V SFEU. Samostatné rozhodnutí týkající se těchto ustanovení se přijme souběžně s tímto rozhodnutím.
- (11) Členské státy, které mají Athénský protokol ratifikovat nebo k němu přistoupit, by tak měly učinit pokud možno souběžně. Členské státy by si proto měly vyměnit informace o stavu svých ratifikačních nebo přístupových postupů, aby mohly co nevíce připravit souběžné uložení svých listin o ratifikaci nebo přistoupení. Při ratifikaci Athénskému protokolu nebo přistoupení k němu by měly členské státy vznést výhradu obsaženou v pokynech IMO.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přistoupení Evropské unie k Protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 (dále jen „Athénský protokol“) se schvaluje jménem Evropské unie, pokud jde o otázky spadající do výlučné pravomoci Unie s výjimkou jeho článků 10 a 11.

Znění Athénskému protokolu s výjimkou článků 10 a 11 je uvedeno v příloze.

Článek 2

1. Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné k uložení listiny o přistoupení Unie k Athénskému protokolu v souladu s čl. 17 odst. 2 písm. c), čl. 17 odst. 3 a článkem 19 uvedeného protokolu.

2. V době uložení listiny o přistoupení Unie učiní toto prohlášení o pravomoci:

„1. Článek 19 Athénskému protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zava-

zadel po moři z roku 1974 stanoví, že organizace regionální hospodářské integrace sestávající se ze suverénních států, které na ně přenesly pravomoc v určitých záležitostech upravených uvedeným protokolem, mohou protokol podepsat pod podmínkou, že učiní prohlášení podle uvedeného článku. Unie se rozhodla přistoupit k Athénskému protokolu a z tohoto důvodu uvedené prohlášení činí.

2. Současnými členskými státy Evropské unie jsou: Belgické království, Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Kyprská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarská republika, Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska.

3. Toto prohlášení se nevztahuje na území členských států Evropské unie, ve kterých se neuplatňuje Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), a nejsou jím dotčeny akty ani postoj, které mohou dotyčné členské státy jménem a v zájmu těchto území podle protokolu přijmout.

4. Členské státy Evropské unie přenesly na Unii výlučné pravomoci, pokud jde o opatření přijímaná na základě článku 100 SFEU. Taková opatření byla přijata, pokud jde o články 1 a 1a, čl. 2 odst. 2, články 3 až 16 a články 18, 20 a 21 Athénské úmluvy ve znění Athénskému protokolu a ustanovení pokynů IMO, nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 ze dne 23. dubna 2009 o odpovědnosti dopravců k cestujícím po moři v případě nehod.

5. Výkon pravomoci, kterou členské státy přenesly na Evropskou unii podle SFEU, ze své podstaty závisí na průběžném vývoji. V rámci SFEU mohou příslušné instituce přijímat rozhodnutí, která určují rozsah pravomoci Evropské unie. Evropská unie si proto vyhrazuje právo toto prohlášení podle potřeby změnit, aniž by to bylo podmínkou nezbytnou k výkonu její pravomoci v záležitostech, jež Athénský protokol upravuje. Evropská unie oznámí změněné prohlášení generálnímu tajemníkovi Mezinárodní námořní organizace.“

3. Osoba nebo osoby jmenované podle odstavce 1 tohoto článku učiní při ukládání listiny o přistoupení Unie k Athénskému protokolu výhradu uvedenou v pokynech IMO.

Článek 3

Unie uloží listinu o přistoupení k Athénskému protokolu do 31. prosince 2011.

Článek 4

1. Členské státy podniknou nezbytné kroky, aby uložily ratifikační nebo přístupové listiny k Athénskému protokolu v přiměřené lhůtě a pokud možno do 31. prosince 2011.
2. Členské státy vynesou výhradu obsaženou v pokynech IMO při ukládání svých ratifikačních nebo přístupových listin k Athénskému protokolu.

V Bruselu dne 12. prosince 2011.

Za Radu

předseda

S. NOWAK

PŘÍLOHA

PŘEKLAD

PROTOKOL Z ROKU 2002 K ATHÉNSKÉ ÚMLUVĚ O PŘEPRAVĚ CESTUJÍCÍCH A JEJICH ZAVAZADEL PO MOŘI Z ROKU 1974

STÁTY, JEŽ JSOU STRANAMI TOHOTO PROTOKOLU,

VZHLEDEM K TOMU, že je žádoucí provést přezkum Athénské úmluvy o přepravě cestujících a jejich zavazadel uzavřenou dne 13. prosince 1974 s cílem zajistit vyšší náhradu, zavést přísnou odpovědnost, stanovit zjednodušený postup pro aktualizaci výše omezení odpovědnosti a zajistit povinné pojištění ve prospěch cestujících,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že protokol k úmluvě z roku 1976 zavádí zvláštní práva čerpání, jako je zúčtovací jednotka namísto zlatého franku,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že protokol k úmluvě z roku 1990, který stanoví vyšší náhradu a zjednodušený postup pro aktualizaci výše omezení odpovědnosti, nevstoupil v platnost,

SE DOHODLY takto:

Článek 1

Pro účely tohoto protokolu se rozumí:

1. „úmluvou“ znění Athénské úmluvy o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974;
2. „organizací“ Mezinárodní námořní organizace;
3. „generálním tajemníkem“ generální tajemník organizace.

Článek 2

Článek 1 odst. 1 úmluvy se nahrazuje tímto:

- „1. a) „dopravcem“ se rozumí osoba, která uzavřela smlouvu o přepravě nebo jejímž jménem je taková smlouva uzavřena, bez ohledu na to, zda přepravu skutečně provádí tato osoba nebo provádějící dopravce;
- b) „provádějící dopravcem“ se rozumí osoba jiná než dopravce, která je vlastníkem, nájemcem nebo provozovatelem lodi a která skutečně provádí celou přepravu nebo její část; a
- c) „dopravcem, který skutečně provádí celou přepravu nebo její část“ se rozumí provádějící dopravce, nebo dopravce, pokud skutečně tuto přepravu provádí;“.

Článek 3

1. Článek 1 odst. 10 úmluvy se nahrazuje tímto:

„10. „organizací“ se rozumí Mezinárodní námořní organizace;“.

2. Do čl. 1 odst. 11 úmluvy se doplňuje toto znění:

„11. „generálním tajemníkem“ se rozumí generální tajemník organizace.“.

Článek 4

Článek 3 úmluvy se nahrazuje tímto:

„Článek 3**Odpovědnost dopravce**

1. Dopravce odpovídá za škodu vzniklou smrtí nebo zraněním cestujícího způsobenými nehodou lodi do výše 250 000 zúčtovacích jednotek na cestujícího v každém jednotlivém případě, pokud neprokáže, že nehoda:

- a) nastala v důsledku válečného činu, nepřátelského činu, občanské války, povstání nebo přírodního jevu výjimečné, nevyhnutelné a neodvratitelné povahy; nebo
- b) byla zcela způsobena jednáním nebo opomenutím třetí osoby s úmyslem způsobit nehodu.

Pokud škoda přesahuje výše uvedené omezení a v míře, ve které ho přesahuje, je dopravce dále odpovědný, pokud neprokáže, že k nehodě, při které škoda vznikla, došlo bez jeho zavinění nebo nedbalosti.

2. Za škodu v důsledku smrti nebo zranění cestujícího, jež nebyly způsobeny nehodou lodi, dopravce odpovídá v případě, že vznikla jeho zaviněním nebo nedbalostí. Důkazní povinnost týkající se zavinění nebo nedbalosti má osoba uplatňující nárok.

3. Dopravce odpovídá za škodu vzniklou v důsledku ztráty nebo poškození příručních zavazadel, pokud k nehodě, která škodu způsobila, došlo jeho zaviněním nebo nedbalostí. V případě škod v důsledku nehody lodi se zavinění nebo nedbalost dopravce předpokládá.

4. Dopravce odpovídá za škodu vzniklou v důsledku ztráty nebo poškození zavazadel jiných než příručních, pokud neprokáže, že k nehodě, která škodu způsobila, došlo bez jeho zavinění nebo nedbalosti.

5. Pro účely tohoto článku se rozumí:

- a) „nehodou lodi“ ztroskotání, potopení, srážka lodi nebo její najetí na mělčinu, výbuch nebo požár na lodi nebo porucha lodi;
- b) „zaviněním nebo nedbalostí dopravce“ také zavinění nebo nedbalost osob, které pracují pro dopravce a jednají v rámci svých pracovních povinností;
- c) „poruchou lodi“ jakákoli závada, porucha nebo nesplnění příslušných bezpečnostních předpisů vzhledem k jakékoli části lodi nebo jejího vybavení, pokud je používáno k úniku, evakuaci, naložení nebo vyloštění cestujících, nebo pokud je používáno k pohonu, řízení, pro bezpečnost plavby, uvazování, kotvení, připlutí k nábreží nebo kotvení nebo k odplutí od nábreží nebo kotviště nebo ke zjišťování škod po zaplavení lodi, nebo při spouštění záchranných prostředků; a
- d) „škodou“ škoda, která nezahrnuje odškodnění represivní nebo exemplární povahy.

6. Odpovědnost dopravce podle tohoto článku se vztahuje pouze na škody v důsledku nehod, k nimž došlo během přepravy. Skutečnost, že k nehodě, při které vznikla škoda, došlo během přepravy, a rozsah škody prokazuje osoba uplatňující nárok.

7. Touto úmluvou nejsou dotčena práva dopravce na postih třetí osoby nebo na uplatnění námitky spoluzavinění z nedbalosti podle článku 6 této úmluvy. Tímto článkem nejsou dotčena práva na omezení odpovědnosti podle článků 7 nebo 8 této úmluvy.

8. Domněnka zavinění nebo nedbalosti určité strany nebo její důkazní povinnost nebrání tomu, aby se přihlédlo k důkazu v její prospěch.

Článek 5

Doplňuje se článek 4a úmluvy, který zní:

„Článek 4a

Povinné pojištění

1. Jsou-li cestující přepravováni na palubě lodi registrované ve státě, jenž je stranou této úmluvy, a schválené pro

přepravu více než dvanácti cestujících a použije-li se tato úmluva, musí mít každý dopravce, který skutečně provádí celou přepravu nebo její část, sjednáno pojištění nebo jinou finanční záruku, například záruku banky nebo obdobné finanční instituce, ke krytí odpovědnosti podle této úmluvy v případě smrti nebo zranění cestujících. Omezení povinného pojištění nebo jiné finanční záruky nesmí být nižší než 250 000 zúčtovacích jednotek na cestujícího v každém jednotlivém případě.

2. Poté, co příslušný orgán státu, jenž je stranou této úmluvy, ověří, že požadavky odstavce 1 jsou splněny, se každé lodi vydá osvědčení prokazující, že pojištění nebo jiná finanční záruka platí v souladu s touto úmluvou. Pro loď registrovanou ve státě, jenž je stranou úmluvy, takové osvědčení vydá nebo osvědčí příslušný orgán státu, v němž je loď registrována; pro loď, která není registrována v takovém státě, může takové osvědčení vydat nebo potvrdit příslušný orgán kteréhokoliv státu, jenž je stranou této úmluvy. Toto osvědčení musí odpovídat vzoru uvedenému v příloze této úmluvy a musí obsahovat tyto údaje:

- a) název lodi, volací znak a rejstříkový přístav;
 - b) jméno a hlavní sídlo hospodářské činnosti dopravce, který skutečně provádí celou přepravu nebo její část;
 - c) identifikační číslo lodě podle IMO;
 - d) typ a dobu platnosti záruky;
 - e) jméno a hlavní sídlo pojistitele nebo jiné osoby poskytující finanční záruku a případně sídlo hospodářské činnosti, kde je pojištění nebo jiná finanční záruka sjednána; a
 - f) dobu platnosti osvědčení, která nesmí být delší než doba platnosti pojištění nebo jiné finanční záruky.
3. a) Stát, jenž je stranou této úmluvy, může zmocnit jím uznanou instituci nebo organizaci k vydávání těchto osvědčení. Tato instituce nebo organizace informuje dotyčný stát o každém vydaném osvědčení. Ve všech případech dotyčný stát plně ručí za úplnost a správnost takto vydaných osvědčení a zajistí veškeré nezbytné náležitosti ke splnění tohoto požadavku.
- b) Stát, jenž je stranou této úmluvy, informuje generálního tajemníka:

- i) o konkrétní působnosti a podmínkách zmocnění jím uznané instituce nebo organizace;

ii) o zrušení takového zmocnění; a

iii) o dni vstupu tohoto zmocnění v platnost nebo jeho zrušení.

Zmocnění nabývá účinku nejdříve tři měsíce poté, co bylo generálnímu tajemníkovi podáno příslušné oznámení.

c) Instituce nebo organizace zmocněná k vydávání osvědčení podle tohoto odstavce musí být oprávněna přinejmenším ke zrušení těchto osvědčení, pokud nejsou dodržovány podmínky, za kterých byly vydány. Ve všech případech musí oprávněná instituce nebo organizace takové zrušení oznámit státu, jehož jménem bylo osvědčení vydáno.

4. Osvědčení se vyhotovují v úředním jazyce nebo jazycích vydávajícího státu. Není-li použitým jazykem angličtina, francouzština nebo španělština, musí text zahrnovat překlad do jednoho z těchto jazyků; úřední jazyk daného státu může být vynechán, pokud tento stát tak rozhodne.

5. Osvědčení se uchovává na palubě lodi a jeho kopie se uloží u orgánů, které vedou záznamy o registraci lodí, nebo není-li loď registrována ve státě, jenž je stranou této úmluvy, u orgánu státu, který osvědčení vydal nebo potvrdil.

6. Pojištění nebo jiná finanční záruka nesplňuje požadavky tohoto článku, pokud může být ukončena z důvodů jiných, než je skončení doby platnosti pojištění nebo záruky uvedené v osvědčení, před uplynutím tří měsíců ode dne oznámení jejího ukončení orgánům uvedeným v odstavci 5, pokud nebylo osvědčení v uvedené lhůtě těmto orgánům odevzdáno nebo nebylo vydáno nové osvědčení. Výše uvedená ustanovení se obdobně použijí pro všechny změny, jež mají za následek, že pojištění nebo jiná finanční záruka již nesplňuje požadavky tohoto článku.

7. S výhradou tohoto článku stanoví podmínky vydání a platnosti osvědčení stát registrace lodí.

8. Nic v této úmluvě nesmí být vykládáno tak, aby to státu, jenž je stranou této úmluvy, bránilo spoléhat se na informace získané od jiných států nebo od Organizace nebo jiných mezinárodních organizací, pokud jde o finanční situaci poskytovatelů pojištění nebo jiné finanční záruky pro účely této úmluvy. V takových případech není stát, jenž je stranou této úmluvy, spoléhající se na takové informace zbaven odpovědnosti, již má jako stát, který osvědčení vydal.

9. Osvědčení vydaná nebo potvrzená jménem státu, jenž je stranou této úmluvy, ostatní státy, jež jsou stranami této úmluvy, pro účely této úmluvy přijímají a považují za osvědčení stejného účinku jako osvědčení vydaná nebo potvrzená

jimi samými, a to i pro lodě neregistrované v takovém státě. Stát, jenž je stranou této úmluvy, si může kdykoli vyžádat konzultaci se státem, který osvědčení vydal nebo potvrdil, pokud se domnívá, že pojišťitel nebo ručitel uvedený v osvědčení o pojištění není finančně schopen splnit závazky, které ukládá tato úmluva.

10. Jakýkoli nárok na náhradu škody kryté pojištěním nebo jinou finanční zárukou podle tohoto článku může být vznesen přímo vůči pojišťiteli nebo jiné osobě poskytující finanční záruku. V takovém případě se částka stanovená v odstavci 1 použije jako omezení odpovědnosti pojišťitele nebo jiné osoby poskytující finanční záruku, a to i v případech, ve kterých není dopravce nebo provádějící dopravce oprávněn k omezení odpovědnosti. Žalovaný může dále uplatňovat námitky (jiné než konkurz nebo likvidaci), k jakým by byl oprávněn dopravce uvedený v odstavci 1 v souladu s touto úmluvou. Dále může žalovaný uplatnit námitku, že škoda vznikla v důsledku úmyslného nesprávného jednání pojištěnce, ale nesmí podat žádnou jinou námitku, k jejímuž vznesení by mohl být oprávněn v řízení zahájeném pojištěncem proti žalovanému. Žalovaný má v každém případě právo požadovat, aby byli dopravce a provádějící dopravce účastníky řízení.

11. Veškeré částky poskytnuté z pojištění nebo z jiné finanční záruky zdůvodněné v souladu s odstavcem 1 musí být vyplaceny výhradně k plnění nároků podle této úmluvy a veškeré výplaty těchto částek se započítávají vůči odpovědnosti vyplývající z této úmluvy.

12. Stát, jenž je stranou této úmluvy, nepovolí provoz lodí plující pod jeho vlajkou, na kterou se tento článek vztahuje, plavbu, dokud pro ni nebylo vydáno osvědčení podle odstavce 2 nebo 15.

13. S výhradou tohoto článku zajistí každý stát, jenž je stranou této úmluvy, v rámci svého vnitrostátního práva platnost pojištění nebo jiné finanční záruky, v rozsahu uvedeném v odstavci 1 pro každou loď schválenou k přepravě více než dvanácti cestujících bez ohledu na to, kde byla registrována, která vplouvá do přístavu na jeho území nebo ho opouští, pokud se na ni vztahuje tato úmluva.

14. Bez ohledu na odstavec 5 může stát, jenž je stranou této úmluvy, oznámit generálnímu tajemníkovi, že pro účely odstavce 13 nemusí loď při vplutí do přístavu nebo při jeho opuštění mít na palubě nebo předložit osvědčení požadované podle odstavce 2 za předpokladu, že stát, jenž je stranou této úmluvy a který osvědčení vydal, oznámil generálnímu tajemníkovi, že vede záznamy o osvědčení v elektronické podobě přístupné všem státům, jež jsou stranami této úmluvy, a potvrzující existenci osvědčení a umožňující takovým státům plnit jejich závazky podle odstavce 13.

15. Pokud loď vlastněná státem, jenž je stranou této úmluvy, nemá pojištění ani jinou finanční záruku, nepoužijí se na ni příslušná ustanovení tohoto článku, ale musí mít na palubě osvědčení vydané příslušným orgánem státu registrace, které prokazuje, že loď je vlastněná dotyčným státem a odpovědnost za loď je kryta do výše stanovené v odstavci 1. Takové osvědčení musí být co nejvěrnější vzoru stanovenému v odstavci 2.“.

Článek 6

Článek 7 úmluvy se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Omezení odpovědnosti za smrt a zranění

1. Odpovědnost dopravce za smrt nebo zranění cestujícího podle článku 3 nesmí v žádném případě přesáhnout 400 000 zúčtovacích jednotek na cestujícího v každém jednotlivém případě. V případech, kdy je v souladu s právem příslušného soudu uloženo vyplácet odškodnění formou pravidelných plateb, nesmí ekvivalentní jistinná hodnota těchto plateb přesáhnout uvedené omezení.

2. Stát, jenž je stranou této úmluvy, může zvláštními pravidly vnitrostátního práva upravit omezení odpovědnosti stanovené v odstavci 1 za předpokladu, že případné vnitrostátní omezení odpovědnosti není nižší, než je stanoveno v odstavci 1. Stát, jenž využije možnost stanovenou v tomto odstavci, informuje generálního tajemníka o přijatém omezení odpovědnosti nebo o skutečnosti, že žádné takové omezení nebylo přijato.“.

Článek 7

Článek 8 úmluvy se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Omezení odpovědnosti za ztrátu nebo poškození zavazadel a vozidel

1. Odpovědnost dopravce za ztrátu nebo poškození příručních zavazadel v žádném případě nepřesáhne 2 250 zúčtovacích jednotek na cestujícího a přepravu.

2. Odpovědnost dopravce za ztrátu nebo poškození vozidla včetně všech zavazadel přepravovaných v dotyčném vozidle nebo na něm v žádném případě nepřesáhne 12 700 zúčtovacích jednotek na vozidlo a na přepravu.

3. Odpovědnost dopravce za ztrátu nebo poškození zavazadel jiných než uvedených v odst. 1 a 2 v žádném případě nepřesáhne 3 375 zúčtovacích jednotek na cestujícího a přepravu.

4. Dopravce a cestující se mohou dohodnout na tom, že odpovědnost dopravce bude podléhat spoluúčasti cestujícího nepřesahující 330 zúčtovacích jednotek v případě poškození vozidla a 149 zúčtovacích jednotek na cestujícího v případě ztráty nebo poškození jiných zavazadel, a uvedená částka bude odečtena od ztráty nebo škody.“.

Článek 8

Článek 9 úmluvy se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Zúčtovací jednotky a přepočty

1. Zúčtovací jednotky uvedené v této úmluvě představují zvláštní práva čerpání stanovená Mezinárodním měnovým fondem. Částky uvedené v čl. 3 odst. 1, čl. 4a odst. 1, čl. 7 odst. 1 a článku 8 se přepočítávají na národní měnu státu, v němž působí soud, kterému pojistná událost přísluší, a to na základě hodnoty této měny vzhledem ke zvláštním právům čerpání ke dni soudního rozhodnutí nebo ke dni, na kterém se strany dohodly. Hodnota národní měny státu, jenž je stranou této úmluvy a členem Mezinárodního měnového fondu, vyjádřená ve zvláštních právech čerpání, se stanoví v souladu s metodou přepočtu používanou Mezinárodním měnovým fondem k dotyčnému datu pro jeho vlastní operace a transakce. Hodnota národní měny státu, jenž je stranou této úmluvy a není členem Mezinárodního měnového fondu, vyjádřená ve zvláštních právech čerpání, se vypočítá způsobem určeným dotyčným státem.

2. Stát, který není členem Mezinárodního měnového fondu a jehož právo neumožňuje použití odstavce 1, však může při ratifikaci, přijetí či schválení této úmluvy nebo přistoupení k ní anebo kdykoli později prohlásit, že zúčtovací jednotka uvedená v odstavci 1 se rovná 15 zlatým frankům. Zlatý frank uvedený v tomto odstavci odpovídá šedesáti pěti a půl miligramům zlata tisícinové ryzosti devět set. Zlaté franky se na národní měnu přepočítávají v souladu s právem daného státu.

3. Výpočet uvedený v poslední větě odstavce 1 a přepočty uvedené v odstavci 2 se uskuteční takovým způsobem, aby byla v národních měnách států, jež jsou stranami této úmluvy, vyjádřena pokud možno stejná reálná hodnota částek uvedených v čl. 3 odst. 1, čl. 4a odst. 1, čl. 7 odst. 1 a článku 8, jaká by vyplynula použitím prvních tří vět odstavce 1. Státy informují generálního tajemníka o způsobu přepočtu podle odstavce 1 nebo o výsledku přepočtu podle odstavce 2 při uložení příslušné ratifikační listiny či listiny o přijetí, schválení či přistoupení k této úmluvě, a kdykoli dojde ke změně způsobu nebo výsledku přepočtu.“.

Článek 9

Článek 16 odst. 3 úmluvy se nahrazuje tímto:

„3. Důvody pro stavení a přerušení promlčecí doby se řídí právem soudu, ke kterému je žaloba podána, avšak žaloba podle této úmluvy nesmí být podána po uplynutí jedné z těchto dob:

- a) doby pěti let počínající dnem vylovení cestujícího nebo dnem, ve kterém k jeho vylovení mělo dojít, podle toho, co nastalo později; nebo, jestliže uplyne dříve
- b) doby tří let počínající dnem, kdy se osoba uplatňující nárok dozvěděla nebo se měla dozvědět o zranění, o ztrátě nebo o škodě způsobené danou nehodou.“

Článek 10

[neuvádí se]

Článek 11

[neuvádí se]

Článek 12

Článek 18 úmluvy se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Neplatnost smluvních ustanovení

Jakékoli smluvní ustanovení uzavřené před tím, než došlo k nehodě, která způsobila smrt nebo zranění cestujícího nebo ztrátu či poškození jeho zavazadel, jehož účelem je zbavit odpovědnosti jakékoli osoby odpovědné podle této úmluvy nebo stanovit nižší omezení odpovědnosti, než je stanoveno v této úmluvě, s výjimkou čl. 8 odst. 4, a jakékoli ustanovení zaměřené na přenesení důkazní povinnosti dopravce nebo na provádějícího dopravce nebo ustanovení omezující možnosti uvedené v čl. 17 odst. 1 a 2, je neplatné od počátku; tato neplatnost však neznamená neplatnost smlouvy o přepravě, na kterou se nadále vztahuje tato úmluva.“

Článek 13

Článek 20 úmluvy se nahrazuje tímto:

„Článek 20

Jaderné škody

Podle této úmluvy nevzniká žádná odpovědnost za škody způsobené jadernými nehodami:

- a) je-li provozovatel jaderného zařízení odpovědný za takové škody buď podle Pařížské úmluvy ze dne 29. července 1960 o odpovědnosti vůči třetí straně v oblasti jaderné energie ve znění jejího dodatkového protokolu k ní ze dne 28. ledna 1964, nebo Vídeňské úmluvy ze dne 21. května 1963 o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody nebo jakékoli její změny nebo protokolu k ní, které jsou v platnosti, nebo
- b) je-li provozovatel jaderného zařízení odpovědný za takové škody na základě vnitrostátního práva upravujícího odpo-

vědnost za takové škody, je-li toto právo ve všech ohledech tak příznivé pro osoby, které mohou utrpět škodu, jako Pařížská nebo Vídeňská úmluva nebo jejich změny nebo protokoly k nim, které jsou v platnosti.“

Článek 14

Vzor osvědčení

1. Vzor osvědčení uvedený v příloze k tomuto protokolu bude vložen do přílohy úmluvy.

2. Do článku 1a úmluvy se doplňuje toto znění:

„Článek 1a

Příloha

Příloha této úmluvy je její nedílnou součástí.“

Článek 15

Výklad a použití

1. Úmluva a tento protokol se mezi smluvními stranami tohoto protokolu považují za jednu listinu a vykládají jako jedna listina.

2. Úmluva ve znění tohoto protokolu se použije pouze na nároky vznesené na základě skutečností, ke kterým došlo po vstupu tohoto protokolu v platnost pro jednotlivé státy.

3. Články 1 až 22 této úmluvy ve znění tohoto protokolu společně s články 17 až 25 tohoto protokolu a jeho přílohou tvoří Athénskou úmluvu o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 2002 a je na ně takto odkazováno.

Článek 16

Toto znění se doplňuje jakožto článek 22a úmluvy:

„Článek 22a

Závěrečná ustanovení úmluvy

Závěrečnými ustanoveními této úmluvy jsou články 17 až 25 protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974. Odkazy činěné na státy, jež jsou stranami této úmluvy, se v této úmluvě chápou jako odkazy na státy, jež jsou stranami tohoto protokolu.“

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Podpis ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení

1. Tento protokol je otevřen k podpisu v sídle vedení organizace od 1. května 2003 do 30. dubna 2004 a poté zůstává otevřen k přistoupení.

2. Státy mohou vyjádřit svůj souhlas s tím, že budou vázány tímto protokolem:

- a) podpisem bez výhrad, jako je ratifikace, přijetí nebo schválení; nebo
- b) podpisem podléhajícím ratifikaci, přijetí nebo schválení následovaným ratifikací, přijetím nebo schválením; nebo
- c) přistoupením.

3. Ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení musí být učiněno uložením příslušné listiny u generálního tajemníka.

4. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení uložené po vstupu změny tohoto protokolu v platnost vzhledem ke všem stávajícím státům, jež jsou stranami tohoto protokolu, nebo po dokončení všech opatření požadovaných pro vstup těchto změn v platnost vzhledem k uvedeným státům, jež jsou stranami tohoto protokolu, jsou považovány za listiny vztahující se k tomuto protokolu ve znění těchto změn.

5. Stát nesmí vyjádřit svůj souhlas s tím, že bude vázán tímto protokolem, dokud jako smluvní strana nevypoví:

- a) Athénskou úmluvu o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři, Athény dne 13. prosince 1974;
- b) protokol k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři, Londýn dne 19. listopadu 1976; a
- c) protokol z roku 1990, kterým se mění Athénská úmluva o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři, Londýn dne 29. března 1990,

s účinkem od okamžiku, kdy tento protokol vstoupí v platnost pro dotyčný stát v souladu s článkem 20.

Článek 18

Státy s více než jedním systémem práva

1. Pokud má určitý stát více územních jednotek s odlišnými systémy práva použitelnými na záležitosti, kterými se zabývá tento protokol, může tento stát při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení či přistoupení prohlásit, že se tento protokol vztahuje na všechny jeho územní jednotky, nebo jen na jednu nebo několik z nich, a může pak kdykoli své prohlášení změnit vydáním jiného prohlášení.

2. Každé takové prohlášení se oznámí generálnímu tajemníkovi a uvede výslovně územní jednotky, na které se tento protokol vztahuje.

3. Ve vztahu ke státu, jenž je stranou tohoto protokolu a který vydal takové prohlášení:

a) odkazy na stát, v němž je loď registrována, a ve vztahu k osvědčení o povinném pojištění na stát vydávající nebo osvědčující jsou považovány za odkaz na příslušné územní jednotky, ve kterých je loď registrována a které vydávají nebo potvrzují dotýcná osvědčení;

b) odkazy na požadavky vnitrostátního práva, vnitrostátní omezení odpovědnosti a vnitrostátní měnu se odpovídajícím způsobem považují za odkazy na požadavky práva, omezení odpovědnosti a měnu dotýcných územních jednotek; a

c) odkazy na soudy a rozhodnutí, která musí být uznávána ve státech, jež jsou stranou tohoto protokolu, se považují za odkazy na příslušné soudy územních jednotek a na rozhodnutí, která musí být těmito územními jednotkami uznána.

Článek 19

Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace, sestávající se ze suverénních států, které převedly pravomoci v určitých záležitostech upravených tímto protokolem na takovou organizaci, mohou podepsat, ratifikovat, přijmout či schválit tento protokol nebo k němu přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace, která je smluvní stranou tohoto protokolu, má práva a povinnosti státu, který je stranou tohoto protokolu, v míře, ve které má tato organizace regionální hospodářské integrace pravomoci nad záležitostmi upravenými tímto protokolem.

2. V případech, ve kterých organizace regionální hospodářské integrace uplatňuje své právo hlasovat ve věcech, ve kterých má pravomoc, má počet hlasů odpovídající počtu jejích členských států, které jsou smluvní stranou tohoto protokolu a které na organizaci převedly pravomoc v dotýcné věci. Organizace regionální hospodářské integrace neuplatní své právo hlasovat, jestliže tak učiní její členské státy, a naopak.

3. V případech, v nichž je v tomto protokolu důležitý počet států, jež jsou stranou tohoto protokolu, včetně, ale ne výlučně, článků 20 a 23 tohoto protokolu, se do počtu států nezapočítává organizace regionální hospodářské integrace navíc ke státům, jež jsou stranou tohoto protokolu a které jsou jejími členskými státy.

4. V době podpisu, ratifikace, přijetí, schválení tohoto protokolu či přistoupení k němu učiní organizace regionální hospodářské integrace prohlášení generálnímu tajemníkovi, v němž uvede záležitosti upravené tímto protokolem, vzhledem k nimž její členské státy, které jsou signatáři nebo smluvními stranami tohoto protokolu, na tuto organizaci převedly pravomoci a jakákoli příslušná omezení rozsahu této pravomoci. Organizace regionální hospodářské integrace generálnímu tajemníkovi bezodkladně oznámí všechny změny v rozdělení pravomoci, včetně nových převodů pravomoci, uvedených v prohlášení podle tohoto odstavce. Všechna tato prohlášení generální tajemník poskytne podle článku 24 tohoto protokolu.

5. Vzhledem ke státům, které jsou stranou tohoto protokolu a které jsou členskými státy organizace regionální hospodářské integrace, která je smluvní stranou tohoto protokolu, se předpokládá, že mají pravomoci ve všech záležitostech upravených tímto protokolem, které nebyly konkrétně uvedeny v prohlášení nebo oznámení o převodu pravomocí na dotýcnou organizaci podle odstavce 4.

Článek 20

Vstup v platnost

1. Tento protokol vstoupí v platnost za dvanáct měsíců od data, kdy protokol buď podepsalo bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení, nebo uložilo listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k němu u generálního tajemníka deset států.

2. Pro stát, který protokol ratifikuje, přijme, schválí nebo k němu přistoupí poté, kdy podmínky pro vstup protokolu v platnost podle odstavce 1 byly splněny, tento protokol vstoupí v platnost za tři měsíce od data uložení příslušné listiny dotýcného státu, avšak ne dříve, než tento protokol vstoupí v platnost podle odstavce 1.

Článek 21

Vypovězení

1. Tento protokol může být kdykoli vypovězen jakýmkoli státem, jenž je stranou tohoto protokolu, po datu, kdy tento protokol vstoupil pro dotýcný stát v platnost.

2. Vypovězení se učiní uložení listiny o vypovězení u generálního tajemníka.

3. Vypovězení nabývá účinnosti za dvanáct měsíců po datu uložení listiny o vypovězení u generálního tajemníka nebo po takové delší době, která může být v této listině uvedena.

4. Vypovězení úmluvy kterýmkoli státem, který je stranou tohoto protokolu, podle článku 25, není považováno za vypovězení úmluvy ve znění tohoto protokolu.

Článek 22

Revize a změny

1. Organizace může pro účely zrevidování nebo pozměnění tohoto protokolu svolat konferenci.

2. Organizace svolá konferenci států, jež jsou stranou tohoto protokolu, za účelem revize nebo změn tohoto protokolu na žádost nejméně jedné třetiny států, které jsou jeho stranou.

Článek 23

Změny omezení odpovědnosti

1. Aniž je dotčen článek 22, použije se zvláštní postup podle tohoto článku výhradně ke změně omezení odpovědnosti stanovených v čl. 3 odst. 1, čl. 4a odst. 1, čl. 7 odst. 1 a článku 8 úmluvy ve znění tohoto protokolu.

2. Na žádost nejméně poloviny, ale v žádném případě ne méně než šesti států, jež jsou stranou tohoto protokolu, zašle generální tajemník všem členům Organizace a všem státům, jež jsou stranou tohoto protokolu, jakýkoli návrh na změnu omezení odpovědnosti, včetně spoluúčasti, stanovených v čl. 3 odst. 1, čl. 4a odst. 1, čl. 7 odst. 1 a článku 8 úmluvy ve znění tohoto protokolu.

3. Veškeré změny navržené a rozeslané výše uvedeným způsobem se postupují právnímu výboru organizace (dále jen „právní výbor“) k posouzení nejdříve za šest měsíců ode dne jejich rozeslání.

4. Všechny státy, jež jsou stranou této úmluvy ve znění tohoto protokolu, bez ohledu na to, zda jsou členy organizace či nikoli, jsou oprávněny účastnit se jednání právního výboru při posuzování a přijímání změn.

5. Změny se přijímají dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících států, jež jsou stranou této úmluvy ve znění tohoto protokolu, v právním výboru rozšířeném podle odstavce 4 za podmínky, že v době hlasování je přítomna nejméně polovina států, jež jsou stranou úmluvy ve znění tohoto protokolu.

6. Při jednání o návrzích změn omezení odpovědnosti zohledňuje právní výbor zkušenosti z nehod, a zejména rozsah škod při nich vzniklý, změny peněžních hodnot a vliv navržených změn na náklady pojištění.

7. a) Žádná změna omezení odpovědnosti nesmí být podle tohoto článku posuzována dříve než po uplynutí pěti let ode dne, kdy byl tento protokol otevřen k podpisu, a ne dříve než po uplynutí pěti let ode dne, kdy vstoupily v platnost předchozí změny podle tohoto článku;

b) Žádné omezení odpovědnosti nesmí být zvýšeno tak, aby překročilo částku odpovídající omezení stanovenému v této úmluvě ve znění tohoto protokolu zvýšenému o šest procent ročně, vypočtenému na složeném základě ode dne, ve kterém byl tento protokol otevřen k podpisu;

c) Žádné omezení odpovědnosti nesmí být zvýšeno tak, aby překročilo částku odpovídající omezení stanovenému v této úmluvě ve znění tohoto protokolu násobenou třemi.

8. Organizace oznámí všem státům, jež jsou stranou tohoto protokolu, každou změnu přijatou v souladu s odstavcem 5. Tato změna se považuje za přijatou po uplynutí osmnácti měsíců ode dne jejího oznámení, pokud v uvedeném období alespoň jedna čtvrtina států, jež jsou stranou protokolu v době přijetí této změny, nesdělí generálnímu tajemníkovi, že ji nepřijímají; v takovém případě je tato změna zamítnuta a nemá žádný účinek.

9. Změna, která se považuje za přijatou podle odstavce 8, vstupuje v platnost za osmnáct měsíců po svém přijetí.

10. Všechny státy, jež jsou stranou tohoto protokolu, jsou změnou vázány, pokud nevypovědí tento protokol podle čl. 21 odst. 1 a 2 nejmeně šest měsíců před tím, než daná změna vstoupí v platnost. Tyto výpovědi nabývají účinku dnem vstupu změny v platnost.

11. Jestliže byla určitá změna přijata, ale ještě neuplynulo osmnáctiměsíční období pro její vstup v platnost, je stát, který se stane stranou této úmluvy po skončení tohoto období, touto změnou vázán, jakmile vstoupí v platnost. Stát, který se stane stranou tohoto protokolu po skončení tohoto období, je vázán změnami, které byly přijaty podle odstavce 8. V případech uvedených v tomto odstavci je stát změnou vázán ode dne, kdy vstoupí v platnost tato změna nebo kdy vstoupí pro daný stát v platnost tento protokol, pokud k tomu dojde později.

Článek 24

Depozitář

1. Tento protokol a jeho změny přijaté podle článku 23 se ukládají u generálního tajemníka.

2. Generální tajemník:

a) informuje všechny státy, které tento protokol podepsaly nebo které k němu přistoupily o:

i) každém novém podpisu nebo uložení listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení spolu s příslušným datem;

ii) každém prohlášení a oznámení podle čl. 9 odst. 2 a 3, čl. 18 odst. 1 a čl. 19 odst. 4 úmluvy ve znění tohoto protokolu;

iii) datu vstupu tohoto protokolu v platnost;

iv) každém návrhu změny na omezení odpovědnosti podaném podle čl. 23 odst. 2 tohoto protokolu;

v) každé změně, která byla přijata podle čl. 23 odst. 5 tohoto protokolu;

vi) každé změně, která se považuje za přijatou podle čl. 23 odst. 8 tohoto protokolu, spolu se dnem vstupu této změny v platnost podle čl. 23 odst. 8 a 9;

vii) uložení každé listiny o vypovězení tohoto protokolu spolu se dnem jejich uložení a dnem, kdy vypovězení nabude účinku;

viii) všech sděleních požadovaných jakýmkoli článkem tohoto protokolu;

b) zasílá ověřené stejnopisy tohoto protokolu všem státům, které ho podepsaly nebo k němu přistoupily.

3. Neprodleně po vstupu tohoto protokolu v platnost předá generální tajemník jeho text Sekretariátu OSN k registraci a ke zveřejnění podle článku 102 Charty Organizace spojených národů.

Článek 25

Jazyky

Tento protokol je vyhotoven v jediném prvopise v jazyce anglickém, arabském, čínském, francouzském, ruském a španělském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

V LONDÝNĚ dne prvního listopadu dva tisíce dva.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění svými vládami, podepsali tento protokol.

PŘÍLOHA K ATHÉNSKÉMU PROTOKOLU

OSVĚDČENÍ O POJIŠTĚNÍ NEBO JINÉ FINANČNÍ ZÁRUCE VZHLEDEM K ODPOVĚDNOSTI ZA SMRT NEBO ZRANĚNÍ CESTUJÍCÍCH

Vydáno v souladu s článkem 4a Athénské úmluvy o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři ve znění z roku 2002

Název lodi	Volací znak	Identifikační číslo lodi podle IMO	Rejstříkový přístav	Jméno a úplná adresa hlavního sídla hospodářské činnosti dopravce, který skutečně provádí přepravu.

Tímto se osvědčuje, že pro výše uvedenou loď platí pojištění nebo jiná finanční záruka splňující požadavky článku 4a Athénské úmluvy o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři ve znění z roku 2002.

Typ záruky

Doba trvání záruky

Jméno a adresa pojistitele/ů a/nebo ručitele/ů

Jméno

Adresa

Toto osvědčení je platné do

Vydáno nebo ověřeno vládou
(úplné označení státu)

NEBO

Následující text by se měl použít, pokud stát, jenž je stranou této úmluvy, uplatňuje čl. 4a odst. 3:

Toto osvědčení se vydává na základě zmocnění vládou

..... (úplné označení státu)
(název vydávající instituce nebo organizace)

V dne
(místo) (datum)

.....
(Podpis a funkce vydávajícího nebo potvrzujícího úředníka)

Vysvětlivky:

1. Na požádání může označení státu zahrnovat odkaz na příslušný orgán veřejné moci země, která osvědčení vydává.
2. Pokud je celková částka záruky opatřena z více zdrojů, je třeba uvést částku u každého z těchto zdrojů.
3. Pokud je záruka opatřena ve více formách, je třeba tyto formy vyjmenovat.
4. Položka „Doba trvání záruky“ musí stanovit datum, kterým tato záruka nabývá účinku.
5. Položka „Adresa“ pojistitele/ů a/nebo ručitele/ů musí uvádět hlavní sídlo hospodářské činnosti pojistitele/ů a/nebo ručitele/ů. Případně se uvede sídlo hospodářské činnosti, kde byly pojištění nebo jiná záruka sjednány.

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 12. prosince 2011

o přistoupení Evropské unie k Protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974, pokud jde o jeho články 10 a 11

(2012/23/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 1 a 2 písm. a) a c) ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) a čl. 218 odst. 8 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Protokol z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 (dále jen „Athénský protokol“) představuje významné zlepšení režimu odpovědnosti dopravců a odškodnění cestujících po moři.

(2) Athénský protokol upravuje Athénskou úmluvu o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 a v článku 15 stanoví, že oba dva dokumenty jsou stranami Athénského protokolu chápány a vykládány společně jako dokument jediný.

(3) Články 10 a 11 Athénského protokolu se týkají nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾. Unie má tudíž výlučnou pravomoc, pokud jde o články 10 a 11 Athénského protokolu.

(4) Po přistoupení Unie k Athénskému protokolu by pravidla týkající se soudní příslušnosti stanovená v článku 10 tohoto protokolu měla mít přednost před příslušnými pravidly Unie.

(5) Pravidla o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí stanovená v článku 11 Athénského protokolu by však

neměla mít přednost ani před příslušnými pravidly Unie, jež se vztahují na Dánsko podle Dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽²⁾, ani před pravidly Luganské úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 16. září 1988⁽³⁾ či Luganské úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 30. října 2007⁽⁴⁾, neboť smyslem uplatňování těchto pravidel je zajistit uznávání a výkon soudních rozhodnutí přinejmenším ve stejném rozsahu jako podle pravidel Athénské úmluvy.

(6) Athénský protokol mohou ratifikovat, přijmout, schválit nebo k němu mohou přistoupit státy a organizace regionální hospodářské integrace, sestávající ze suverénních států, které na tyto organizace přenesly pravomoc v určitých záležitostech, jež Athénský protokol upravuje.

(7) Podle čl. 17 odst. 2 písm. b) a článku 19 Athénské úmluvy mohou organizace regionální hospodářské integrace Athénský protokol uzavřít.

(8) Spojené království a Irsko, na něž se vztahuje Protokol (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, budou jakožto součást Evropské unie vázány články 10 a 11 Athénské úmluvy.

(9) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí, a toto rozhodnutí není pro Dánsko závazné ani použitelné, pokud jde o články 10 a 11 Athénské úmluvy. Dánsko bude těmito články vázáno jako oddělená smluvní strana.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2005, s. 62.

⁽³⁾ Úř. věst. L 319, 25.11.1988, s. 9.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 339, 21.12.2007, s. 3.

(10) Většina pravidel Athénské protokolu byla začleněna do práva Unie nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 ze dne 23. dubna 2009 o odpovědnosti dopravců k cestujícím po moři v případě nehod⁽¹⁾. Unie tedy v záležitostech upravovaných uvedeným nařízením vykonala svou pravomoc. Samostatné rozhodnutí týkající se těchto ustanovení se přijme souběžně s tímto rozhodnutím.

(11) Členské státy, které mají Athénský protokol ratifikovat nebo k němu přistoupit, by tak měly učinit pokud možno souběžně. Členské státy by si proto měly vyměnit informace o stavu svých ratifikačních nebo přístupových postupů, aby mohly co nevíce připravit souběžné uložení svých listin o ratifikaci nebo přistoupení. Při ratifikaci Athénské protokolu nebo přistoupení k němu by měly členské státy vznést výhradu obsaženou v pokynech IMO,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přistoupení Evropské unie k protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 (dále jen „Athénský protokol“) se schvaluje jménem Evropské unie, pokud jde o jeho články 10 a 11.

Znění těchto článků je uvedeno v příloze.

Článek 2

1. Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné k uložení listiny o přistoupení Unie k Athénskému protokolu, pokud jde o jeho články 10 a 11, v souladu s čl. 17 odst. 2 písm. c), čl. 17 odst. 3 a článkem 19 uvedeného protokolu.

2. V době uložení listiny o přistoupení Unie učiní toto prohlášení o pravomoci:

„Pokud jde o otázky upravované články 10 a 11 Athénské protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974, na které se vztahuje článek 81 Smlouvy o fungování Evropské unie, členské státy Evropské unie s výjimkou Dánského království v souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie přenesly pravomoci na Unii. Unie tuto pravomoc vykonala přijetím nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti

a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.“.

3. V době uložení listiny o přistoupení učiní Unie toto prohlášení k čl. 17a odst. 3 Athénské úmluvy o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 ve znění článku 11 Athénské protokolu:

„1. Pokud soudní rozhodnutí v záležitostech, na něž se vztahuje Athénský protokol z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974, vydá soud Belgieckého království, Bulharské republiky, České republiky, Spolkové republiky Německo, Estonské republiky, Irsko, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Lucemburského velkovévodství, Maďarské republiky, Malty, Nizozemského království, Rakouské republiky, Polské republiky, Portugalské republiky, Rumunska, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky, Finské republiky, Švédského království nebo Spojeného království Velké Británie a Severního Irsko, jsou uznávány a vykonávány v kterémkoli členském státě Evropské unie v souladu s příslušnými pravidly Evropské unie, která danou věc upravují.

2. Pokud soudní rozhodnutí v záležitostech, na něž se vztahuje Athénský protokol, vydá soud Dánského království, jsou uznávány a vykonávány v kterémkoli členském státě Evropské unie v souladu s Dohodou mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

3. Pokud soudní rozhodnutí v záležitostech, na něž se vztahuje Athénský protokol, vydá soud některého třetího státu,

a) který je stranou Luganské úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 30. října 2007, jsou uznávány a vykonávány v členských státech Evropské unie v souladu s uvedenou úmluvou;

b) který je stranou Luganské úmluvy o příslušnosti a výkonu a uznávání soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 16. září 1988, jsou uznávány a vykonávány v členských státech Evropské unie v souladu s uvedenou úmluvou.“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 24.

4. Osoba nebo osoby jmenované podle odstavce 1 tohoto článku učiní při ukládání listiny o přistoupení Unie k Athénskému protokolu, pokud jde o jeho články 10 a 11, výhradu uvedenou v pokynech IMO.

Článek 3

Unie uloží listinu o přistoupení k Athénskému protokolu, pokud jde o jeho články 10 a 11, do 31. prosince 2011.

Článek 4

Členské státy podniknou nezbytné kroky, aby uložily ratifikační nebo přístupové listiny k Athénskému protokolu v přiměřené lhůtě a pokud možno do 31. prosince 2011.

V Bruselu dne 12. prosince 2011.

Za Radu
předseda
S. NOWAK

PŘÍLOHA

ČLÁNKY 10 A 11 PROTOKOLU Z ROKU 2002 K ATHÉNSKÉ ÚMLUVĚ O PŘEPRAVĚ CESTUJÍCÍCH A JEJICH ZAVAZADEL PO MOŘI Z ROKU 1974

Článek 10

Článek 17 úmluvy se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Soudní příslušnost

1. Žalobu podle článků 3 a 4 této úmluvy může osoba uplatňující nárok podat k jednomu ze soudů uvedených níže za předpokladu, že tento soud sídlí ve státě, jenž je stranou této úmluvy, a že se příslušné místo určí podle vnitrostátního práva každého státu s více možnými soudy, jenž je stranou této úmluvy:

- a) soud státu, v němž má žalovaný trvalé bydliště nebo v něm má hlavní sídlo hospodářské činnosti; nebo
- b) soud státu, v němž se podle smlouvy o přepravě nachází místo odjezdu nebo místo určení; nebo
- c) soud státu, v němž má bydliště nebo trvalé bydliště osoba uplatňující nárok, jestliže v tomto státu má sídlo hospodářské činnosti i žalovaný a je soudně příslušný v tomto státu; nebo
- d) soud státu, v němž byla uzavřena smlouva o přepravě, jestliže v tomto státu má sídlo hospodářské činnosti žalovaný a je soudně příslušný v tomto státu.

2. Žalobu podle článku 4a této úmluvy má osoba uplatňující nárok možnost podat k jednomu ze soudů, k němuž by mohla být žaloba podána proti dopravci nebo provádějícímu dopravci podle odstavce 1.

3. Poté, kdy došlo k nehodě, při které byla způsobena škoda, se strany mohou společně dohodnout na soudu nebo rozhodci, kterému budou nároky na odškodnění předloženy k projednání.“

Článek 11

Toto znění se doplňuje jakožto článek 17a úmluvy:

„Článek 17a

Uznávání a výkon

1. Jakékoli rozhodnutí soudu příslušného podle článku 17, které je vykonatelné ve státu původu, kde již nepodléhá běžným formám přezkumu, je uznáno v každém státě, jenž je smluvní stranou úmluvy, s výjimkou případu, kdy

- a) rozhodnutí bylo získáno podvodem; nebo
 - b) případů, kdy žalované straně nebyla v přiměřené době oznámena žaloba a nebyla jí poskytnuta příležitost k řádné obhajobě.
2. Rozhodnutí uznané podle odstavce 1 je vykonatelné v každém státě, jenž je stranou této úmluvy, jakmile jsou splněny náležitosti v tomto státě předepsané. Tyto náležitosti nemohou znovu otevírat skutkovou podstatu věci.
3. Stát, jenž je stranou tohoto protokolu, může uplatnit jiné předpisy pro uznávání a výkon rozhodnutí za předpokladu, že jejich účinek zajišťuje, aby rozhodnutí byla uznána a vykonána přinejmenším ve stejném rozsahu, jako podle odstavců 1 a 2.“

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 13/2012

ze dne 6. ledna 2012

o změně nařízení (ES) č. 1292/2007, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz polyethylentereftalátového (PET) filmu pocházejícího z Indie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

v nařízení (ES) č. 367/2006 ⁽⁶⁾ bylo uloženo antidumpingové clo v rozmezí od 0 % do 18 %.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 9 odst. 4 a čl. 11 odst. 3, 5 a 6 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Evropskou komisí (dále jen „Komise“) po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Předchozí šetření a stávající antidumpingová opatření

- (1) V srpnu 2001 Rada nařízením (ES) č. 1676/2001 ⁽²⁾ uložila konečné antidumpingové clo na dovoz polyethylentereftalátového (PET) filmu pocházejícího mimo jiné z Indie. Opatření měla podobu valorického antidumpingového cla v rozmezí od 0 % do 62,6 % uloženého na dovoz jednotlivě vyjmenovaných vyvážejících výrobců se zbytkovou celní sazbou 53,3 % na dovoz od všech ostatních společností.
- (2) V srpnu 2001 Komise rozhodnutím 2001/645/ES ⁽³⁾ přijala cenové závazky, které nabídlo pět indických výrobců. Přijetí závazků bylo následně odvoláno ⁽⁴⁾ v březnu 2006.
- (3) V březnu 2006 Rada nařízením (ES) č. 366/2006 ⁽⁵⁾ změnila opatření uložená nařízením (ES) č. 1676/2001. S přihlédnutím ke zjištěním z přezkumu konečných vyrovnávacích cel před pozbytím platnosti uvedeným

- (4) V září 2006 Rada na základě žádosti nového vyvážejícího výrobce nařízením (ES) č. 1424/2006 ⁽⁷⁾ změnila nařízení (ES) č. 1676/2001, pokud jde o jednoho vývozce z Indie. Se zohledněním rozpětí vývozní subvence dotčené společnosti, které bylo zjištěno v antisubvenčním šetření vedoucím k přijetí nařízení (ES) č. 367/2006, stanovilo pozměněné nařízení dumpingové rozpětí 15,5 % pro spolupracující společnosti nezahrnuté do vzorku a sazbu antidumpingového cla 3,5 % pro dotčenou společnost. Jelikož pro tuto společnost nebylo stanoveno individuální vyrovnávací clo, byla použita sazba stanovená pro všechny ostatní společnosti.

- (5) V listopadu 2007 Rada na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení uložila nařízením (ES) č. 1292/2007 ⁽⁸⁾ konečné antidumpingové clo na dovoz PET filmu pocházejícího z Indie. Tímtož nařízením byl zastaven částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení, který byl omezen na šetření dumpingu, pokud jde o jednoho indického vyvážejícího výrobce.

- (6) Nařízení (ES) č. 1292/2007 rovněž zachovalo rozšíření opatření na Brazílii a Izrael, přičemž některé společnosti byly z těchto opatření vyňaty. Poslední změna nařízení (ES) č. 1292/2007 byla v tomto ohledu provedena prováděcím nařízením Rady (EU) č. 806/2010 ⁽⁹⁾.

- (7) V lednu 2009 Rada na základě částečného prozatímního přezkumu týkajícího se subvencování pěti indických výrobců PET filmu, který Komise zahájila z vlastního podnětu, změnila nařízením (ES) č. 15/2009 ⁽¹⁰⁾ konečná antidumpingová cla uložená těmto společnostem nařízením (ES) č. 1292/2007 a konečná vyrovnávací cla uložená těmto společnostem nařízením (ES) č. 367/2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 227, 23.8.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 227, 23.8.2001, s. 56.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 68, 8.3.2006, s. 37.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 68, 8.3.2006, s. 6.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 68, 8.3.2006, s. 15.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 270, 29.9.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 288, 6.11.2007, s. 1.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 242, 15.9.2010, s. 6.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 6, 10.1.2009, s. 1.

- (8) V květnu 2011 Rada prováděcím nařízením (EU) č. 469/2011⁽¹⁾ změnila nařízení (ES) č. 1292/2007, a tím upravila sazby antidumpingové clo sazby vzhledem k pozbytí platnosti vyrovnávacího cla uloženého nařízením (ES) č. 367/2006 dne 9. března 2011⁽²⁾.
- (9) Žadatel o tento prozatímní přezkum – společnost Ester Industries Limited – v současnosti podléhá konečnému antidumpingovému clu ve výši 29,3 %.

2. Žádost o částečný prozatímní přezkum

- (10) V červenci 2010 Komise obdržela žádost o částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení. Žádost, omezená na zkoumání dumpingu, byla podána společností Ester Industries Limited, vyvážejícím výrobcem z Indie (dále jen „Ester“ nebo „žadatel“). Ve své žádosti žadatel uvedl, že okolnosti, na jejichž základě byla opatření uložena, se změnily a že tyto změny jsou trvalé povahy. Žadatel poskytl důkazy *prima facie* o tom, že k vyrovnání účinků dumpingu působícího újmu není nutno nadále zachovávat současnou úroveň opatření.

3. Zahájení přezkumu

- (11) Po konzultaci s poradním výborem Komise rozhodla, že existují dostatečné důkazy odůvodňující zahájení částečného prozatímního přezkumu, a zveřejněním oznámení dne 29. října 2010 v Úředním věstníku Evropské unie⁽³⁾ (dále jen „oznámení o zahájení přezkumu“) zahájila v souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení částečný prozatímní přezkum omezený na přezkoumání dumpingu vzhledem k žadateli.
- (12) V oznámení o zahájení přezkumu bylo uvedeno, že má částečný prozatímní přezkum také posoudit, zda je třeba v závislosti na zjištěných přezkumu změnit celní sazbu platnou pro dovoz dotčeného výrobku od vyvážejících výrobců v dotčené zemi, kteří nejsou jednotlivě vyjmenováni v čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1292/2007, tj. antidumpingovou celní sazbu platnou pro „všechny ostatní společnosti“ v Indii.

4. Šetření

- (13) Šetření míry dumpingu se týkalo období od 1. října 2009 do 30. září 2010 (dále jen „období přezkumného šetření“).

- (14) Komise o zahájení šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu oficiálně informovala žadatele, orgány země vývozu a výrobní odvětví v Unii. Zúčastněné strany dostaly možnost písemně se k věci vyjádřit a být vyslechnuty.
- (15) S cílem získat informace nezbytné pro šetření zaslala Komise žadateli dotazník a ve lhůtě stanovené k tomuto účelu obdržela odpověď.
- (16) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, jež považovala za nezbytné pro stanovení dumpingu. V provozovnách žadatele se uskutečnila inspekce na místě.

B. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

1. Dotčený výrobek

- (17) Výrobkem, jehož se tento přezkum týká, je výrobek vymezený v nařízení (ES) č. 1292/2007, kterým se ukládají platná opatření, v platném znění, tedy polyethylen-tereftalátový (PET) film pocházející z Indie, v současnosti kódů KN ex 3920 62 19 a ex 3920 62 90.

2. Obdobný výrobek

- (18) Jako v předchozích šetřeních se i během tohoto šetření ukázalo, že PET film vyráběný v Indii a vyvážený do Unie a PET film vyráběný a prodáváný na domácím trhu v Indii a také PET film vyráběný a prodáváný v EU výrobci v Unii mají tytéž základní fyzikální a chemické vlastnosti a stejné základní využití.
- (19) Proto se tyto výrobky považují za obdobné ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

C. DUMPING

a) Běžná hodnota

- (20) Podle čl. 2 odst. 2 základního nařízení Komise nejdříve přezkoumala, zda byl domácí prodej obdobného výrobku uskutečněný žadatelem nezávislým odběratelům reprezentativní, tj. zda celkový objem tohoto prodeje činil alespoň 5 % celkového objemu odpovídajícího vývozu do Unie.
- (21) Komise poté určila ty druhy obdobného výrobku prodávané dotčenou společností na domácím trhu, které jsou totožné nebo přímo srovnatelné s druhy výrobku prodávanými na vývoz do Unie.
- (22) Potom bylo zjišťováno, zda prodej žadatele na domácím trhu byl u každého druhu výrobku reprezentativní, tj. zda prodej každého druhu výrobku na domácím trhu představoval alespoň 5 % objemu prodeje stejného druhu výrobku vyváženého do Unie. U těchto druhů výrobků prodávaných v reprezentativním množství bylo dále zjišťováno, zda se tento prodej uskutečnil v běžném obchodním styku podle čl. 2 odst. 4 základního nařízení.
- (23) Zjišťování, zda u prodeje jednotlivých druhů výrobku v reprezentativních množstvích na domácím trhu lze mít za to, že byl uskutečněn v běžném obchodním styku, vycházelo ze stanovení podílu ziskového prodeje příslušného druhu nezávislým odběratelům. Ve všech případech,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 129, 17.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Oznámení o pozbytí platnosti (Úř. věst. C 68, 3.3.2011, s. 6).

⁽³⁾ Úř. věst. C 294, 29.10.2010, s. 10.

kdy byl prodej určitého druhu výrobku na domácím trhu uskutečněn v dostatečném množství a v běžném obchodním styku, byla běžná hodnota založena na skutečné ceně na domácím trhu, vypočítané jako vážený průměr veškerého prodeje tohoto druhu na domácím trhu během období přezkumného šetření.

- (24) Nicméně u zbývajících druhů výrobku, jejichž prodej na domácím trhu nebyl reprezentativní nebo se neuskutečnil v běžném obchodním styku, byla běžná hodnota stanovena počteně v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Běžná hodnota byla stanovena jako součet výrobních nákladů vyvážejících druhů výrobku, jenž byl v případě potřeby upraven o přiměřené částky za prodejní, správní a režijní náklady a o přiměřený zisk, a to na základě skutečných údajů ohledně výroby a prodeje v běžném obchodním styku obdobného výrobku vyvážejícím výrobcem, který byl předmětem šetření, podle první věty čl. 2 odst. 6 základního nařízení.

b) Vývozní cena

- (25) V předchozím prozatímním přezkumu, který vedl k přijetí nařízení (ES) č. 366/2006, bylo zjištěno, že cenové závazky ovlivnily vývozní ceny v minulosti, v důsledku čehož nebyly tyto ceny spolehlivé pro stanovení budoucího chování vývozců při vývozu. V uvedeném prozatímním přezkumu, vzhledem k tomu, že společnost Ester dotčený výrobek prodávala na světovém trhu ve značném množství, bylo rozhodnuto stanovit vývozní cenu na základě skutečně zaplacených cen nebo cen, které je třeba platit všem třetím zemím.
- (26) Je třeba připomenout, že přijetí cenových závazků bylo odvoláno v březnu 2006, tj. více než tři roky před současným obdobím přezkumného šetření. Proto nebyly v současném období přezkumného šetření vývozní ceny společnosti Ester do Unie ovlivněny žádnými cenovými závazky. Lze tedy vyvodit závěr, že uvedené ceny mohou být považovány za spolehlivé pro stanovení budoucího chování vývozců při vývozu.
- (27) Jelikož byl vývoz žadatele do Unie uskutečněn přímo nezávislým odběratelům, byla vývozní cena stanovena na základě skutečně zaplacených cen nebo cen, které je třeba platit, za dotčený výrobek v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení.

c) Srovnání

- (28) Srovnání vážené průměrné běžné hodnoty a vážené průměrné vývozní ceny bylo provedeno na základě ceny ze závodu a na stejné obchodní úrovni. V zájmu spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny bylo podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení přihlédnuto k rozdílným činitelům, které ovlivňovaly ceny a srovnatelnost cen. Za tímto účelem byly v odůvodněných případech provedeny náležité úpravy, které se týkaly nákladů na dopravu a pojištění, manipu-

lačních nákladů, nákladů při nakládání a vedlejších nákladů, provizí, finančních nákladů a nákladů na balení, které žadatel platí.

- (29) Žadatel uvedl, že v porovnání s předchozím šetřením v rámci prozatímního přezkumu nabízí odběratelům širší škálu chemických povrchových úprav a že toto hledisko by mělo být vzato v úvahu při zařazování dotčeného výrobku podle různých typů výrobků. Společnost nicméně neprokázala, že různé typy chemických povrchových úprav ovlivnily srovnatelnost cen, a zejména, že odběratelé platí trvale různé ceny na domácím trhu a na vývozním trhu EU, v závislosti na typu chemické povrchové úpravy. Proto by zařazení výrobku použité v předchozích šetřeních mělo být zachováno a uvedený požadavek musí být zamítnut.
- (30) Žadatel také požadoval úpravu vývozní ceny na základě subvencí získaných při vývozu v rámci režimu Duty Entitlement Passbook Scheme (DEPB) po uskutečnění vývozu. V této souvislosti bylo shledáno, že v rámci tohoto režimu se částky připsané za vývoz dotčeného výrobku dají použít na kompenzaci cla splatného za dovoz jakéhokoli zboží nebo se dají volně prodat jiným společnostem. Navíc neexistují žádná omezení, že by se dovážené zboží mělo používat pouze k výrobě dotčeného vyvážejícího výrobku. Společnost Ester neprokázala, že subvence v rámci režimu DEPB ovlivnily srovnatelnost cen, a zejména, že v důsledku subvencí v rámci režimu DEPB platili odběratelé na domácím trhu trvale odlišné ceny. Tento požadavek bylo proto zamítnut.
- (31) Žadatel také požadoval úpravu vývozní ceny na základě subvencí získaných v rámci režimu Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCG) a v rámci režimu „Export Credit“. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že podobně jako u ostatních výše uvedených režimů neexistuje omezení, že dovážené zboží v rámci režimu EPCG by mělo být používáno pouze při výrobě dotčeného vyvážejícího výrobku. Za druhé, žadatel nepředložil žádné důkazy o zřejmé souvislosti mezi tvorbou cen u vyvážejícího zboží a subvencemi obdrženími v rámci režimů EPCG a „Export Credit“. Žadatel dále neprokázal, že subvence v rámci těchto dvou režimů ovlivnily srovnatelnost cen, a zejména, že v důsledku subvencí v rámci režimů EPCG a „Export Credit“ platili odběratelé na domácím trhu trvale odlišné ceny. Proto musí být uvedený požadavek zamítnut.

d) Dumpingové rozpětí

- (32) V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení bylo provedeno srovnání vážené průměrné běžné hodnoty podle druhu výrobku a vážené průměrné vývozní ceny odpovídajícího druhu dotčeného výrobku. V návaznosti na připomínky ke zveřejnění informací uvedené v 44. a 45. bodě odůvodnění dumpingové rozpětí, vyjádřené jako procento ceny CIF na hranice Unie před proclením, činí 8,3 %.

D. TRVALÁ POVAHA ZMĚNĚNÝCH OKOLNOSTÍ

- (33) Podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení se také posuzovalo, zda lze změněné okolnosti přiměřeně považovat za okolnosti trvalé povahy.
- (34) V tomto ohledu šetření ukázalo, že Ester skutečně přijal řadu opatření pro snížení nákladů a zlepšení účinnosti. Společnost se zejména zmodernizovala a vybudovala novou výrobní linku. Dále se v důsledku výrazného zvýšení výroby podstatně snížily režijní náklady. Společnost rovněž začala získávat suroviny efektivněji (z bližšího místa), a tím se jí podařilo značně snížit náklady za přepravu. Toto snížení nákladů má přímý vliv na dumpingové rozpětí. Tato změna okolností může být proto považována za změnu trvalé povahy.
- (35) Pokud jde o vývozní cenu, šetření prokázalo určitou dlouhodobou stabilitu cenové politiky společnosti Ester od roku 2006 (rok, kdy byl cenový závazek zrušen) do roku 2010 (téměř konec období přezkumného šetření). Vzhledem k uvedené změně metodiky pro stanovení vývozní ceny společnosti Ester do Unie, která je popsána v 24. a 25. bodě odůvodnění, a výše uvedené stability cen, je nově vypočtené dumpingové rozpětí pravděpodobně trvalé povahy.
- (36) Proto se má za to, že okolnosti, kvůli nimž byl tento prozatímní přezkum zahájen, se pravděpodobně v dohledné době nezmění způsobem, který by měl vliv na zjištění tohoto prozatímního přezkumu. Proto byl učiněn závěr, že se tyto změny považují za trvalé a že zachování současné výše opatření již nemá opodstatnění.

E. ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

- (37) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že průměrné dumpingové rozpětí vzorku by mělo být přepočteno v případě, že současný prozatímní přezkum bude mít za následek nižší dumpingové rozpětí pro Ester (což byla jedna ze společností ve vzorku), než jaké bylo stanoveno dříve. Je třeba připomenout, že rozsah stávajícího částečného prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení je výslovně omezen na přezkum dumpingového rozpětí žadatele, jednotlivého vývozce, konkrétně společnosti Ester. Proto bylo šetření omezeno na zvláštní okolnosti žadatele, s přihlédnutím ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům⁽¹⁾. Závěry stanovené na tomto základě nejsou relevantní pro ostatní společnosti ve vzorku nebo jakéhokoli jiného vyvážejícího výrobce v dotčené zemi.
- (38) Má se za to, že stanovení průměrného dumpingového rozpětí nového vzorku podle čl. 9 odst. 6 základního nařízení za těchto okolností není ani právně možné, ani ekonomicky vhodné z následujících důvodů. Je

třeba připomenout, že výpočet průměrného dumpingového rozpětí vzorku se použije pouze tehdy, jestliže se v souvislosti s daným šetřením má za to, že počet vývozců je tak velký, že jednotlivé šetření všech spolupracujících vývozců by pro instituce představovalo neúměrnou zátěž a ohrozilo by dokončení šetření v povinné lhůtě stanovené v základním nařízení. Dále se předpokládá, že výpočet váženého průměrného rozpětí na základě dumpingového rozpětí vývozců zařazených do vzorku je reprezentativní pro dumpingové rozpětí spolupracujících vývozců nezařazených do vzorku. Tak tomu může být pouze v případě, jestliže se takový výpočet provádí na základě dumpingových rozpětí, které se vztahují ke stejnému časovému období. V případě částečného prozatímního přezkumu omezeného původně na jednu společnost ve vzorku, jako je stávající šetření, však žádná z výše uvedených okolností nenastala. V důsledku toho byl učiněn závěr, že faktické okolnosti současného částečného prozatímního přezkumu jsou takové, že se ustanovení čl. 9 odst. 6 jednoznačně nepoužijí.

- (39) Je třeba připomenout, že prohlášením v oznámení o zahájení přezkumu, podle něhož „bude-li stanoveno, že by opatření v případě tohoto žadatele měla být zrušena nebo změněna, může být nezbytné změnit celní sazbu, která se v současnosti uplatňuje na dovoz dotčeného výrobku od jiných společností v Indii“, se rozumí, že v důsledku přezkumu může být zbytkové clo zvýšeno, aby se zabránilo obcházení⁽²⁾. Vzhledem k tomu, že se clo žadatele snižuje, není výše uvedené ustanovení oznámení o zahájení přezkumu relevantní.
- (40) S ohledem na důvody popsané v 37. až 39. bodě odůvodnění je nutno zamítnout tvrzení, že by průměrné dumpingové rozpětí vzorku mělo být přepočítáno.
- (41) Zúčastněné strany byly informovány o základních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se zamýšlí navrhnout změnu celní sazby uplatňované na žadatele, a bylo jim umožněno vyjádřit své připomínky.
- (42) Žadatel zopakoval své požadavky ohledně zařazení výrobku uvedeného v 29. bodě odůvodnění, jakož i své požadavky ohledně úpravy vývozní ceny související s vrácením cla v důsledku subvencí v režimu DEPB, EPCG a „Export Credit“, jak je popsáno v 30. a 31. bodě odůvodnění. Vzhledem k tomu, že nebyly poskytnuty žádné nové informace, které by mohly změnit zjištění Komise, však tyto požadavky musely být zamítnuty.

⁽¹⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 17. prosince 2010, EWRIA a další v. Komise, věc T-369/08, bod 7 a 79 a citovaná judikatura.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 270/2010 ze dne 29. března 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 452/2007 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozů žehlicích prken pocházejících mimo jiné z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 13).

- (43) Žadatel dále zpochybnil metodu výpočtu hodnoty CIF transakcí, které byly provedeny na základě FOB. Při stanovení jednotkové hodnoty CIF Komise vztáhla celkové náklady na přepravu placené společností na všechny vývozní transakce včetně transakcí FOB. Společnost uvedla, že by se celkové náklady na přepravu měly týkat pouze transakcí CIF. Toto tvrzení bylo přijato.
- (44) Žadatel dále uvedl, že ne všechny prodeje vzorku byly vyloučeny ze stanovení dumpingového rozpětí. Toto tvrzení bylo rovněž přijato.
- (45) V návaznosti na přezkumné šetření činí navržené revidované dumpingové rozpětí a sazba antidumpingového cla, které by byly použitelné pro dovoz dotčeného výrobku vyráběného společností Ester Industries Limited, 8,3 %,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V tabulce v čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1292/2007 se položka týkající se společnosti Ester Industries Limited nahrazuje tímto:

„Ester Industries Limited, DLF City, Phase II, Sector 25, Gurgaon, Haryana - 122022, Indie	8,3	A026“
--	-----	-------

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. ledna 2012.

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 14/2012

ze dne 9. ledna 2012,

kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 511/2010 na dovoz určitých drátů z molybdenu pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz určitých drátů z molybdenu zasílaných z Malajsie, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie, a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu zasílaného ze Švýcarska

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ („základní nařízení“), a zejména na článek 13 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise (dále jen „Komise“) předložený po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Stávající opatření

- (1) Prováděcím nařízením (EU) č. 511/2010⁽²⁾ (dále jen „původní nařízení“) uložila Rada konečné antidumpingové clo ve výši 64,3 % na dovoz určitých drátů z molybdenu, jak jsou definovány v čl. 1 odst. 1 uvedeného nařízení (dále jen „dotčený výrobek“), pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“ nebo „dotčená země“). Uvedená opatření budou dále uváděna jako „platná opatření“ a šetření, na jehož základě byla původním nařízením uložena příslušná opatření, bude dále uváděno jako „původní šetření“.

2. Žádost

- (2) Dne 4. dubna 2011 Komise obdržela žádost podle čl. 13 odst. 3 základního nařízení, aby prošetřila údajné obcházení platných opatření. Žádost podalo Evropské sdružení pro kovy (Eurometaux) jménem výrobce určitých drátů z molybdenu v Unii (dále jen „žadatel“).
- (3) V žádosti se uvádělo, že po uložení platných opatření došlo k výrazné změně ve struktuře obchodu mezi ČLR, Malajsií a Švýcarskem na jedné straně a Unii na straně druhé. Žadatel tvrdil, že tato změna byla způsobena překládkou drátů z molybdenu v Malajsií nebo Švýcarsku.
- (4) Žádost dospěla k závěru, že neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod překládky kromě existence platných opatření.

- (5) Dále žadatel tvrdil, že vyrovnávací účinky platných opatření jsou mařeny jak z hlediska množství, tak z hlediska cen, a že ceny drátů z molybdenu z Malajsie a Švýcarska jsou dumpingové při porovnání s běžnou hodnotou stanovenou v původním šetření.

3. Zahájení

- (6) Poté, co bylo po konzultaci s poradním výborem shledáno, že existují dostatečné důkazy *prima facie* pro zahájení šetření podle článku 13 základního nařízení, zahájila Komise šetření nařízením (EU) č. 477/2011⁽³⁾ (dále jen „zahajovací nařízení“). Podle čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 5 základního nařízení Komise zahajovacím nařízením rovněž nařídila celním orgánům, aby evidovaly dovoz dotyčného výrobku odesílaného z Malajsie nebo Švýcarska, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Malajsie nebo Švýcarska, a to ode dne 19. května 2011.

4. Šetření

- (7) Komise oficiálně informovala orgány ČLR, Malajsie a Švýcarska, vyvážející výrobce a obchodníky v těchto zemích, známé dotčené dovozce v Unii a výrobce v Unii o zahájení šetření.
- (8) Byly rozeslány dotazníky výrobcům/vývozcům v Malajsií, Švýcarsku a ČLR, jakož i dovozcům v Unii, o nichž bylo známo, že se jich řízení týká, a/nebo kteří byli uvedeni v žádosti. Zúčastněné strany dostaly možnost písemně vyjádřit svá stanoviska a požádat o slyšení ve lhůtě stanovené v zahajovacím nařízení. Všechny strany byly informovány, že odmítnutí spolupráce by mohlo vést k použití článku 18 základního nařízení a k závěrům založeným pouze na dostupných skutečnostech.
- (9) Jeden dovozce v Unii kontaktoval Komisi, přičemž uvedl, že nikdy nekoupil žádné dráty z molybdenu ze zemí mimo Unii.
- (10) Dvě malajsijské společnosti prohlásily, že během období šetření uvedeného ve 14. bodě odůvodnění nevyráběly ani nevyvážely do Unie žádné dráty z molybdenu.
- (11) Jedna švýcarská společnost uvedla, že se během posledních tří let nezabývala výrobou nebo prodejem drátů z molybdenu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 150, 16.6.2010, s. 17.

⁽³⁾ Úř. věst. L 131, 18.5.2011, s. 14.

- (12) Jeden výrobce z ČLR odpověděl na dotazník, přičemž uvedl, že od roku 2009 nevyváží dráty z molybdenu do Unie ani do Malajsie či Švýcarska.
- (13) Komise neobdržela žádné připomínky od čínských, malajsijských nebo švýcarských orgánů.

5. Období šetření

- (14) Šetření se vztahovalo na období od 1. dubna 2010 do 31. března 2011 (dále jen „období šetření“). Pro prošetření údajné změny v obchodní struktuře byly shromážděny údaje za období od roku 2007 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

B. VÝSLEDKY ŠETŘENÍ

1. Obecná východiska/míra spolupráce

- (15) Jak je uvedeno v 10. bodě odůvodnění, spolupracovaly jen dvě společnosti z Malajsie, které však nevyvážely dotčený výrobek do Unie během období šetření. Jak je uvedeno v 11. bodě odůvodnění, pouze jedna švýcarská společnost předložila informace, podle kterých nebyla během posledních tří let zapojena do výroby či prodeje dotčeného výrobku. Proto musela zjištění v tomto šetření vycházet z dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení.
- (16) V souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení se posouzení praktik možného obcházení uskutečnilo postupnou analýzou těchto skutečností: 1) zda došlo ke změně struktury obchodu mezi ČLR, Malajsií a Švýcarskem na jedné straně a EU na straně druhé; 2) zda je tato změna způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod; 3) zda existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny a/nebo množství obdobného výrobku; a 4) zda existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnotě, která byla dříve stanovena pro obdobný výrobek, v případě nutnosti v souladu s ustanoveními článku 2 základního nařízení.

2. Dotčený výrobek a obdobný výrobek

- (17) Dotčeným výrobkem, jak byl definován v původním šetření, je drát z molybdenu, obsahující nejméně 99,95 % hmotnostních molybdenu, jehož největší rozměr příčného průřezu přesahuje 1,35 mm, ale nepřesahuje 4,0 mm, pocházející z ČLR, v současnosti kódu KN ex 8102 96 00.
- (18) Výrobek, který je předmětem šetření, je stejný jako v 17. bodě odůvodnění, avšak zasílaný z Malajsie nebo ze Švýcarska, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ v Malajsií či ve Švýcarsku.

- (19) Pokud jde o dovoz, u kterého je deklarován původ ve Švýcarsku, bylo na základě údajů z databáze Surveillance II zjištěno, že se během období šetření neuskutečnil žádný dovoz dotčeného výrobku do Unie.

- (20) Pokud jde o dovoz, u kterého je deklarován původ v Malajsií, z důvodu nespolečné práce vycházelo srovnání drátů z molybdenu vyvážených do Unie z ČLR s dráty z molybdenu zasílanými z Malajsie do Unie z dostupných informací v souladu s článkem 18 základního nařízení, včetně informací uvedených v žádosti. Žádné informace získané během tohoto šetření nenaznačovaly, že by dráty z molybdenu vyvážené do Unie z ČLR a dráty z molybdenu zasílané z Malajsie do Unie neměly stejné základní fyzikální vlastnosti a shodné použití. Proto se považují za obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení. Během šetření nebyly předloženy žádné informace, které by to vyvrátily.

3. Změna ve struktuře obchodu

Dovoz drátů z molybdenu do Unie

3.1 ČLR a Malajsie

- (21) Vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany vyvážejících výrobců v ČLR byly za účelem posouzení úrovně dovozu pro rok 2010 a období šetření porovnány různé statistické zdroje. Patřily mezi ně jak veřejně přístupné zdroje, jako je Eurostat, jakož i jiné zdroje, jako je databáze podle čl. 14 odst. 6 základního nařízení a databáze Surveillance II.
- (22) Jak je uvedeno v 27. bodě odůvodnění původního nařízení, představoval dovoz z ČLR 87 tun v roce 2007, 100 tun v roce 2008 a 97 tun v období původního šetření (od 1. dubna 2008 do 31. března 2009).
- (23) Dovoz dotčeného výrobku z ČLR po uložení opatření výrazně poklesl (z 97 tun v období původního šetření na méně než 10 tun v období šetření). Na druhé straně dovoz z Malajsie vzrostl z nuly v roce 2009 na přibližně 6 tun v období šetření.

3.2 ČLR a Švýcarsko

- (24) Podle údajů Eurostatu, tj. údajů na úrovni kódu KN, se dovoz ze Švýcarska zvýšil prakticky z nuly v roce 2009 a předcházejících letech na 5 tun jak v roce 2010, tak v roce 2011. V rámci šetření se však zjistilo, že během období šetření se neuskutečnil žádný dovoz dotčeného výrobku ze Švýcarska s deklarovaným původem ve Švýcarsku do Unie. Kromě toho se žádný takový dovoz neuskutečnil za celý rok 2010, zatímco původní prozatímní opatření byla v platnosti od prosince 2009.

3.3 Dovoz z ČLR do Malajsie a Švýcarska

- (25) Čínské statistické zdroje naznačují, že vývoz dotčeného výrobku do Malajsie začal v roce 2010, zatímco v letech 2009 a 2008 byla vyvezena pouze zanedbatelná množství.
- (26) Ze švýcarských statistických zdrojů vyplývá, že dovoz z ČLR do Švýcarska začal v roce 2010 a pokračoval i v roce 2011, zatímco v letech 2009 a 2008 byla dovezena zanedbatelná množství. Tyto údaje o dovozu se však týkají údajů na úrovni kódu KN, a proto mají rozsah širší než vymezení dotčeného výrobku v tomto šetření. Jak je uvedeno výše, bylo zjištěno, že se neuskutečnil žádný vývoz dotčeného výrobku ze Švýcarska s deklarovaným původem ve Švýcarsku do Unie. V důsledku toho se šetřením nemohla zjistit existence žádných praktik překládky drátů z molybdenu pocházejících z ČLR přes Švýcarsko.

3.4 Závěr o změně struktury obchodu

Malajsie

- (27) Celkový pokles vývozu dotčeného výrobku z ČLR do Unie od roku 2010 a souběžné zvýšení vývozu z Malajsie a vývozu z ČLR do Malajsie po uložení původních opatření představovaly změnu struktury obchodu mezi výše uvedenými zeměmi na jedné straně a Uní na straně druhé.

Švýcarsko

- (28) Pokud jde o Švýcarsko, nepodařilo se zjistit žádnou změnu struktury obchodu mezi ČLR, Švýcarskem a Unie s ohledem na dovoz dotčeného výrobku. V důsledku toho by šetření možného obcházení antidumpingových opatření dovozem drátů z molybdenu zasílaných ze Švýcarska mělo být ukončeno.

4. Povaha praktik obcházení a nedostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod

- (29) Ustanovení čl. 13 odst. 1 základního nařízení vyžaduje, aby byla změna obchodních toků způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod. Praktiky, zpracovatelské postupy nebo práce zahrnují mimo jiné zasílání výrobku podléhajícího opatření přes třetí země.
- (30) Srovnání obchodních toků mezi ČLR a Malajsií na jedné straně a Malajsií a Uní na straně druhé naznačuje existenci praktik překládky. Tvzení uvedené v žádosti nezpochybně žádný subjekt z ČLR nebo Malajsie, ani

žádný subjekt z Unie. Je třeba připomenout, že během tohoto šetření nespolutracovali žádní výrobci drátů z molybdenu z Malajsie.

- (31) Během šetření nevyšlo najevo žádné jiné dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod překládky kromě snahy vyhnout se platným opatřením. Nebyly zjištěny žádné jiné skutečnosti, jež by bylo možné považovat za vyrovnání nákladů na překládku dotčeného výrobku z ČLR přes Malajsií, než snaha o vyhnutí se placení cla.
- (32) Tento závěr je dále podpořen i skutečností, že během tohoto šetření se nepřihlásil žádný výrobce drátů z molybdenu z Malajsie.

- (33) Navíc je třeba poznamenat, že přibližně v době zveřejnění zahajovacího nařízení byl dovoz z Malajsie již ukončen.

- (34) Dospělo se tudíž k závěru, že vzhledem k neexistenci jiného dostatečného opodstatnění nebo hospodářského důvodu ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení je příčinou změny struktury obchodu mezi ČLR a Malajsií na jedné straně a EU na straně druhé uložení platných opatření.

5. Podrývání vyrovnávacích účinků cla z hlediska cen a/nebo množství obdobného výrobku

- (35) Aby bylo možné posoudit, zda výrobky dovážené z Malajsie z hlediska množství a cen mařily vyrovnávací účinky platných opatření, byly jako nejlepší dostupné údaje týkající se množství a cen vývozu z Malajsie použity údaje z dostupných statistických zdrojů, jak je uvedeno ve 21. bodě odůvodnění.
- (36) Nárůst dovozu z Malajsie byl z hlediska množství považován za významný. Úroveň dovozu z Malajsie v období šetření činí přibližně 6 % úrovně dovozu výrobku pocházejícího z ČLR do Unie před uložení opatření.
- (37) Ze srovnání úrovně pro odstranění újmy stanovené v původním opatření a vážené průměrné vývozní ceny je zřejmé, že docházelo k výraznému prodeji pod cenou. Z toho důvodu byl vyvozen závěr, že vyrovnávací účinky platných opatření jsou mařeny jak z hlediska množství, tak cen.

6. Důkazy dumpingu ve vztahu k dříve stanovené běžné hodnotě obdobného výrobku

- (38) Vzhledem k nespolutraci ze strany vyvážejících výrobců byly vývozní ceny stanoveny na základě dostupných údajů podle článku 18 základního nařízení. Ceny dostupné ze statistických zdrojů, jak je uvedeno ve 21. bodě odůvodnění, byly považovány za nejspolehlivější.
- (39) V souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení se považovalo za vhodné, aby běžnou hodnotou, která se má použít při šetření obcházení, byla běžná hodnota stanovená v průběhu původního šetření. Vzhledem k nespolutraci a podle článku 18 základního nařízení se pro účely srovnání vývozní ceny a běžné hodnoty předpokládalo, že je výrobní skladba zboží zkoumaného během stávajícího šetření shodná s výrobní skladbou v původním šetření.
- (40) V původním šetření byly za vhodnou srovnatelnou zemi s tržním hospodářstvím považovány USA. Jelikož výrobce ve srovnatelné zemi uskutečnil pouze minimální prodej na domácím trhu v USA, nepovažovalo se za vhodné použít domácí údaje o prodeji za účelem stanovení nebo početního určení běžné hodnoty. Běžná hodnota pro ČLR byla proto stanovena na základě cen při vývozu z USA do jiných třetích zemí, včetně Unie.
- (41) V souladu s čl. 2 odst. 11 a čl. 2 odst. 12 základního nařízení byl dumping vypočten srovnáním vážené průměrné běžné hodnoty stanovené v původním nařízení a vážených průměrných vývozních cen stanovených v průběhu tohoto období šetření, vyjádřený jako procentní podíl čisté ceny s dodáním na hranice Unie před proclením.
- (42) Ze srovnání vážené průměrné běžné hodnoty a vážených průměrných vývozních cen je zřejmé, že docházelo k dumpingu.

C. OPATŘENÍ

- (43) Vzhledem k výše uvedeným zjištěním byl učiněn závěr, že konečné antidumpingové clo uložené na dovoz drátů z molybdenu pocházejících z ČLR bylo obcházeno překládkou v Malajsii.
- (44) V souladu s čl. 13 odst. 1 první větou základního nařízení by měla být stávající antidumpingová opatření, uložená na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR, rozšířena na dovoz téhož výrobku zasílaného z Malajsie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ v Malajsii.
- (45) Opatření, která mají být rozšířena, by měla být opatření stanovená v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení (EU)

č. 511/2010, tedy konečné antidumpingové clo ve výši 64,3 %, které se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením.

- (46) V souladu s čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 5 základního nařízení, které stanoví, že by se každé rozšířené opatření mělo vztahovat na dovoz výrobků, které vstoupily do Unie na základě celní evidence zavedené zahajovacím nařízením, by měla být z těchto evidovaných případů dovozu drátů z molybdenu zasílaných z Malajsie vybrána cla.

D. UKONČENÍ ŠETŘENÍ, POKUD JDE O DOVOZ ZE ŠVÝCARSKA

- (47) Vzhledem ke zjištěním týkajícím se Švýcarska by šetření možného obcházení antidumpingových opatření dovozem dotčeného výrobku zasílaného ze Švýcarska mělo být ukončeno a celní evidence dovozu drátů z molybdenu zasílaných ze Švýcarska zavedená zahajovacím nařízením by měla být zastavena.

E. ŽÁDOSTI O OSVOBOZENÍ

- (48) Je třeba připomenout, že během stávajícího šetření nebyla v Malajsii zjištěna existence žádného výrobce/vývozce drátů z molybdenu do Unie ani se žádný takový výrobce/vývozce nepřihlásil. Nicméně jakýkoli výrobce z Malajsie, který nevyvážel výrobek, jenž je předmětem šetření, do Unie během období šetření a který zamýšlí podat žádost o osvobození od rozšířeného antidumpingového cla podle čl. 11 odst. 4 a čl. 13 odst. 4 základního nařízení, bude muset vyplnit dotazník, aby Komise mohla určit, zda je osvobození opodstatněné. Osvobození tohoto druhu lze udělit po posouzení tržní situace dotčeného výrobku, výrobní kapacity a využití kapacity, nákupu a prodeje a pravděpodobnosti přetrvávání praktik, pro něž neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, jakož i důkazů o dumpingu. Komise by měla také obvykle vykonat kontrolní návštěvu na místě. Žádost by měla být odeslána Komisi ihned, se všemi příslušnými informacemi, zejména se všemi změnami činností společnosti spojenými s výrobou a prodejem.
- (49) Je-li osvobození uděleno, Komise po konzultaci s poradním výborem navrhne odpovídající změnu platných rozšířených opatření. Následně bude každé udělené osvobození sledováno, aby byl zaručen soulad s podmínkami stanovenými v osvobození.

F. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (50) Zúčastněným stranám byly sděleny podstatné skutečnosti a úvahy, které vedly k výše uvedeným závěrům, a byla jim poskytnuta příležitost k podání připomínek a ke slyšení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 511/2010 na dovoz drátu z molybdenu obsahujícího nejméně 99,95 % hmotnostních molybdenu, jehož největší rozměr příčného průřezu přesahuje 1,35 mm, ale nepřesahuje 4,0 mm, v současnosti kódu KN ex 8102 96 00, pocházejícího z Čínské lidové republiky, se rozšiřuje na dovoz drátu z molybdenu obsahujícího nejméně 99,95 % hmotnostních molybdenu, jehož největší rozměr příčného průřezu přesahuje 1,35 mm, ale nepřesahuje 4,0 mm, v současnosti kódu KN ex 8102 96 00 (kód TARIC 8102 96 00 11), zasílaného z Malajsie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Malajsie.

2. Cla rozšířená podle odstavce 1 se vyberou z dovozu zasílaného z Malajsie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Malajsie, evidovaného v souladu s článkem 2 nařízení (EU) č. 477/2011 a čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 5 nařízení (ES) č. 1225/2009.

3. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

1. Žádosti o osvobození od cla rozšířeného podle článku 1 se podávají písemně v jednom z úředních jazyků Unie a musí být podepsány osobou oprávněnou k zastupování subjektu žádajícího o osvobození. Žádost musí být zaslána na adresu Evropské komise, Generálního ředitelství pro obchod, ředitelství H:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N105 4/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Fax +32 22979881

E-mail: TRADE-13-3-MOLYBDENUM@ec.europa.eu

2. V souladu s čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 1225/2009 může Komise po konzultaci s poradním výborem rozhodnutím udělit dovozu, který neobchází antidumpingová opatření uložená prováděcím nařízením (EU) č. 511/2010, osvobození od cla rozšířeného podle článku 1 tohoto nařízení.

Článek 3

Šetření zahájené nařízením (EU) č. 477/2011 týkající se možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením (EU) č. 511/2010 na dovoz určitých drátů z molybdenu pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem určitých drátů z molybdenu zasílaných ze Švýcarska bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ ze Švýcarska, se ukončuje.

Článek 4

Celní orgány se vyzývají, aby ukončily evidenci dovozu zavedenou v souladu s článkem 2 nařízení (EU) č. 477/2011.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 9. ledna 2012.

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 15/2012**ze dne 10. ledna 2012,****kterým se po sto šedesáté druhé mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá ⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 7a odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 obsahuje seznam osob, skupin a subjektů, kterých se týká zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů podle uvedeného nařízení.

(2) Dne 28. prosince 2011 rozhodl Výbor pro sankce Rady bezpečnosti OSN vyjmout šest subjektů ze seznamu osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje zmrazení

prostředků a hospodářských zdrojů, poté, co zvažil žádost o výmaz ze seznamu předloženou těmito subjekty a souhrnnou zprávu ombudsmana vypracovanou podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1904(2009). Dne 30. prosince 2011 Výbor pro sankce navíc rozhodl vyjmout ze seznamu jednu fyzickou osobu.

(3) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 by proto měla být odpovídajícím způsobem aktualizována,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. ledna 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

vedoucí Služby nástrojů zahraniční politiky

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

PŘÍLOHA

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění takto:

(1) V oddílu „Fyzické osoby, skupiny a subjekty“ se zrušují tyto záznamy:

„(a) Barakaat North America, Inc., 925, Washington Street, Dorchester, Massachussets, USA; 2019, Bank Street, Ottawa, Ontario, Kanada.

(b) Barakat Computer Consulting (BCC), Mogadišo, Somálsko.

(c) Barakat Consulting Group (BCG), Mogadišo, Somálsko.

(d) Barakat Global Telephone Company, Mogadišo, Somálsko; Dubaj, SAE.

(e) Barakat Post Express (BPE), Mogadišo, Somálsko.

(f) Barakat Refreshment Company, Mogadišo, Somálsko; Dubaj, SAE.“

(2) V položce „Fyzické osoby“ se zrušuje tento záznam:

„Sajid Mohammed Badat (také znám jako a) Abu Issa, b) Saajid Badat, c) Sajid Badat, d) Muhammed Badat, e) Sajid Muhammad Badat, f) Saajid Mohammad Badet, g) Muhammed Badet, h) Sajid Muhammad Badet, i) Sajid Mahomed Badat). Datum narození: 28.3.1979. Místo narození: Gloucester, Spojené království. Státní příslušnost: britská. Číslo pasu: a) 703114075 (pas Spojeného království), b) 026725401 (cestovní pas Spojeného království, platný do 22.4.2007), c) 0103211414 (pas Spojeného království). Další informace: Propuštěn z vězení ve Spojeném království v listopadu 2010. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 15.12.2005.“

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 16/2012

ze dne 11. ledna 2012,

kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, pokud jde o požadavky na zmrazené potraviny živočišného původu určené k lidské spotřebě

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 853/2004 stanoví hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu vztahující se na provozovatele potravinářských podniků. Provozovatelé potravinářských podniků musí splňovat požadavky stanovené v příloze II uvedeného nařízení.
- (2) Zkušenosti získané od data použitelnosti nařízení (ES) č. 853/2004 odhalily určité problémy, pokud jde o skladování potravin živočišného původu. Kdyby se uvádělo datum počátečního zmrazení těchto potravin, provozovatelé potravinářských podniků by mohli lépe posoudit, zda jsou tyto potraviny vhodné k lidské spotřebě.
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy ⁽²⁾ se týká označování potravin určených k tomu, aby byly v nezměněném stavu dodány konečnému spotřebiteli, jakož i některých aspektů týkajících se jejich obchodní úpravy a související reklamy. Uvedená směrnice se však nepoužije na předchozí fáze výroby potravin.

(4) Kromě toho se při prosazování souladu s požadavky nařízení (ES) č. 853/2004 ze strany příslušných orgánů ukázalo, že je třeba zavést podrobnější požadavky, pokud jde o výrobu a zmrazování potravin živočišného původu v těch fázích výroby, které předcházejí dodání konečnému spotřebiteli.

(5) Příloha II nařízení (ES) č. 853/2004 by proto měla být změněna, aby do ní byly zahrnuty požadavky použitelné na zmrazené potraviny živočišného původu.

(6) Nařízení (ES) č. 853/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha II nařízení (ES) č. 853/2004 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se od 1. července 2012.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. ledna 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽²⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

PŘÍLOHA

V příloze II nařízení (ES) č. 853/2004 se doplňuje oddíl IV, který zní:

„ODDÍL IV: POŽADAVKY POUŽITELNÉ NA ZMRAZENÉ POTRAVINY ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU

1. Pro účely tohoto oddílu se „datem výroby“ rozumí:

- a) datum porážky v případě jatečně upravených těl, jejich půlek a čtvrtí;
- b) datum usmrčení v případě těl volně žijící zvěře;
- c) datum sběru nebo lovu v případě produktů rybolovu;
- d) případně datum zpracování, porcování, mletí nebo přípravy v případě všech ostatních potravin živočišného původu.

2. Dokud nenastane fáze, kdy jsou potraviny označeny v souladu se směrnicí 2000/13/ES nebo použity k dalšímu zpracování, musí provozovatelé potravinářských podniků zajistit, aby byly v případě zmrazených potravin živočišného původu určených k lidské spotřebě zpřístupněny provozovateli potravinářského podniku, kterému jsou potraviny dodávány, a na vyžádání i příslušnému orgánu tyto informace:

- a) datum výroby a
- b) datum zmrazení, pokud je jiné než datum výroby.

Pokud jsou potraviny vyrobeny z šarže surovin s různými daty výroby a zmrazení, musí být k dispozici nejstarší datum výroby a/nebo případně zmrazení.

3. Vhodnou formu, jejímž prostřednictvím musí být tyto informace zpřístupněny, si může zvolit dodavatel zmrazených potravin, pokud jsou informace požadované podle odstavce 2 jasně a jednoznačně přístupné provozovateli podniku, kterému jsou potraviny dodávány, a může si je vyhledat.“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 17/2012**ze dne 11. ledna 2012,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 32/2000, pokud jde o prodloužení platnosti celních kvót Unie pro výrobky z juty a kokosových vláken**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 32/2000 ze dne 17. prosince 1999 o otevření a správě celních kvót Společenství závazných v rámci GATT a některých jiných celních kvót Společenství, o podrobných pravidlech pro úpravu těchto kvót a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1808/95 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. b) druhou odrážku uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s nabídkou, kterou Společenství učinilo v rámci Konference Organizace spojených národů o obchodu a rozvoji (Unctad), a se svým systémem všeobecných celních preferencí (GSP) zavedlo Společenství od roku 1971 celní preference pro výrobky z juty a kokosových vláken pocházející z některých rozvojových zemí. Uvedené preference měly formu postupného snižování celních sazeb společného celního sazebníku a od roku 1978 do 31. prosince 1994 úplného pozastavení těchto celních sazeb.
- (2) Od roku 1995, kdy vstoupil v platnost systém všeobecných celních preferencí, Společenství otevřelo pro určitá množství výrobků z juty a kokosových vláken mimo GATT autonomní celní kvóty Společenství s nulovou celní sazbou. Platnost celních kvót otevřených pro tyto výrobky nařízením (ES) č. 32/2000 byla prodloužena do 31. prosince 2011 nařízením Komise (ES) č. 204/2009 ⁽²⁾.

- (3) Protože platnost systému všeobecných celních preferencí byla prodloužena do 31. prosince 2013 nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 512/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se mění nařízení Rady (EU) č. 732/2008 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí pro období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011 ⁽³⁾, režim celních kvót pro výrobky z juty a kokosových vláken by měl být rovněž prodloužen do 31. prosince 2013.

- (4) Nařízení (ES) č. 32/2000 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V příloze III nařízení (ES) č. 32/2000 se u pořadových čísel 09.0107, 09.0109 a 09.0111 v pátém sloupci („Kvótové období“) slova „od 1.1.2009 do 31.12.2009“, „od 1.1.2010 do 31.12.2010“ a „od 1.1.2011 do 31.12.2011“ nahrazují slovy „od 1.1.2012 do 31.12.2012“ a „od 1.1.2013 do 31.12.2013“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. ledna 2012.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. ledna 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 5, 8.1.2000, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 71, 17.3.2009, s. 13.

⁽³⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 28.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 18/2012**ze dne 11. ledna 2012****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. ledna 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	62,1
	TN	101,1
	TR	107,7
	ZZ	90,3
0707 00 05	EG	206,0
	TR	160,5
	ZZ	183,3
0709 91 00	EG	208,4
	ZZ	208,4
0709 93 10	MA	74,1
	TR	143,7
	ZZ	108,9
0805 10 20	EG	55,7
	MA	65,9
	TR	65,7
	ZZ	62,4
0805 20 10	MA	94,1
	ZZ	94,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	67,0
	MA	62,0
	TR	83,5
	ZZ	70,8
0805 50 10	TR	50,6
	ZZ	50,6
0808 10 80	CA	125,9
	US	134,7
	ZZ	130,3
0808 30 90	CN	99,0
	US	133,6
	ZZ	116,3

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 19/2012**ze dne 11. ledna 2012,****kterým se stanoví koeficient přidělení pro vydávání vývozních licencí, kterým se zamítají žádosti o vydání vývozních licencí a pozastavuje příjem žádostí o vývozní licence pro cukr nepodléhající kvótám**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾, a zejména na článek 7e ve spojení s čl. 9 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 61 prvního pododstavce písm. d) nařízení (ES) č. 1234/2007 se může cukr vyrobené během hospodářského roku nad rámec kvóty podle článku 56 uvedeného nařízení vyvézt pouze v rámci množství omezení stanoveného Komisí.
- (2) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 372/2011 ze dne 15. dubna 2011, kterým se stanoví množství omezení pro vývoz cukru a isoglukózy nepodléhající kvótám do konce hospodářského roku 2011/12 ⁽³⁾, stanoví výše uvedená omezení.

- (3) Množství cukru, na něž se vztahují žádosti o vývozní licence, překračují množství omezení stanovené prováděcím nařízením (EU) č. 372/2011. Je proto třeba stanovit procentní sazbu, v jejíž výši se přijímají množství, o která bylo požádáno od 2. do 6. ledna 2012. Veškeré žádosti o vývozní licence na cukr přijaté po dni 6. ledna 2012 by tudíž měly být zamítnuty a příjem žádostí o vývozní licence by měl být pozastaven,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Vývozní licence na cukr nepodléhající kvótám, o které byly podány žádosti od 2. do 6. ledna 2012, se vydají na požadovaná množství vynásobená koeficientem přidělení 38,474060 %.
2. Žádosti o vývozní licence na cukr nepodléhající kvótám podané dne 9., 10., 11., 12. a 13. ledna 2012 se zamítají.
3. Příjem žádostí o vývozní licence na cukr nepodléhající kvótám se pozastavuje na období od 16. ledna 2012 do 30. září 2012.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. ledna 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Úř. věst. L 102, 16.4.2011, s. 8.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 20/2012**ze dne 11. ledna 2012,****kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný pro žádosti o dovozní licence podané od 1. do 6. ledna 2012 v rámci celní kvóty pro ječmen otevřené nařízením (ES) č. 2305/2003**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1301/2006 ze dne 31. srpna 2006, kterým se stanoví společná pravidla ke správě dovozních celních kvót pro zemědělské produkty, které podléhají režimu dovozních licencí ⁽²⁾, a zejména na čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 2305/2003 ⁽³⁾ byla otevřena roční celní dovozní kvóta na 307 105 tun ječmene (pořadové číslo 09.4126).
- (2) Ze sdělení provedeného v souladu s čl. 3 odst. 3 nařízení (ES) č. 2305/2003 vyplývá, že se žádosti podané od 1. do 6. ledna 2012 do 13:00 hodin bruselského času v souladu s čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení týkají množství vyšších než těch, která jsou k dispozici. Je proto třeba určit, v jakém rozsahu mohou být dovozní licence vydávány, a to stanovením koeficientu přidělení, který se použije pro požadovaná množství.

- (3) Rovněž je třeba již nevydávat dovozní licence podle nařízení (ES) č. 2305/2003 na probíhající kvótové období.

- (4) Za účelem zajištění účinné správy postupu vydávání dovozních licencí musí toto nařízení vstoupit v platnost okamžitě po vyhlášení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Pro každou žádost o dovozní licenci pro ječmen v rámci kvóty uvedené v čl. 1 odst. 1 nařízení (ES) č. 2305/2003, která byla podána od 1. do 6. ledna 2012 do 13:00 hodin bruselského času, je vydána licence pro požadovaná množství s použitím koeficientu přidělení ve výši 3,989135 %.

2. Vydávání licencí na množství, o něž bylo požádáno od 13:00 hodin bruselského času dne 6. ledna 2012, se na běžné kvótové období pozastavuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. ledna 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Úř. věst. L 342, 30.12.2003, s. 7.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 11. ledna 2012

o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu vinylacetátu pocházejícího ze Spojených států amerických a o uvolnění částek zajištěných v podobě uloženého prozatímního cla

(2012/24/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

- (4) Komise nařízením (EU) č. 821/2011 ⁽³⁾ (dále jen „prozatímní nařízení“) uložila prozatímní antidumpingové clo na dovoz vinylacetátu pocházejícího z USA, v současnosti kódu KN 2915 32 00.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

B. STAŽENÍ PODNĚTU A ZASTAVENÍ ŘÍZENÍ

- (5) Dopisem Komisi ze dne 4. listopadu 2011 žadatel svůj podnět oficiálně stáhl.

po konzultaci s poradním výborem,

- (6) Podle čl. 9 odst. 1 základního nařízení platí, že pokud je podnět stažen, může být řízení zastaveno, s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Unie.

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Zahájení řízení a uložení prozatímních opatření

- (1) Dne 22. října 2010 obdržela Komise podnět podle článku 5 základního nařízení ohledně údajného dumpingu způsobujícího újmu při dovozu vinylacetátu (dále jen „dotčený výrobek“) pocházejícího ze Spojených států amerických (dále jen „USA“).
- (2) Podnět podala společnost Ineos Oxide Ltd („dále jen žadatel“), představující významný podíl, v tomto případě více než 25 %, celkové výroby dotčeného výrobku v Unii.
- (3) Dne 4. prosince 2010 Komise zveřejněním oznámení v Úředním věstníku Evropské unie ⁽²⁾ informovala o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu vinylacetátu pocházejícího z USA do Unie.

- (7) Komise dospěla k závěru, že by stávající řízení mělo být zastaveno, jelikož šetření neodhalilo žádné okolnosti, které by naznačovaly, že zastavení řízení není v zájmu Unie. Zúčastněné strany o tom byly informovány a dostaly příležitost vyjádřit své stanovisko. Komise neobdržela žádné připomínky, jež by naznačovaly, že zastavení řízení není v zájmu Unie.

- (8) Po zveřejnění těchto informací jedna ze stran uvedla, že neměla být vyloučena z definice výrobního odvětví Unie, nebo že by případně mělo být prozatímní nařízení změněno tak, aby příslušná definice tuto stranu zahrnovala. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že zjištění uvedená v prozatímním nařízení na základě informací získaných v průběhu šetření, byla pouze předběžná, jak je uvedeno v 31. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Vzhledem k tomu, že se antidumpingové řízení v návaznosti na stažení podnětu zastavuje bez uložení konečných opatření, není vhodné, aby rozhodnutí o zastavení obsahovalo konečná zjištění nebo změnu prozatímního nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. C 327, 4.12.2010, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. L 209, 17.8.2011, s. 24.

(9) Je třeba připomenout, že uvedená zjištění jsou prozatímní povahy. Z toho vyplývá, že všechny budoucí případy týkající se výrobku nebo stran dotčených tímto řízením budou posuzovány individuálně.

(10) Komise proto dospěla k závěru, že antidumpingové řízení týkající se dovozu dotčeného výrobku pocházejícího z USA do Unie by mělo být zastaveno bez uložení antidumpingových opatření.

(11) Jakákoli cla prozatímně zajištěná na základě nařízení (EU) č. 821/2011 by měla být uvolněna,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Antidumpingové řízení týkající se dovozu vinylacetátu, v současnosti kódu KN 2915 32 00, pocházejícího ze Spojených států amerických, se tímto zastavuje bez uložení antidumpingových opatření.

Článek 2

Nařízení (EU) č. 821/2011 se tímto zrušuje.

Článek 3

Částky zajištěné v podobě prozatímního antidumpingového cla uloženého podle nařízení (EU) č. 821/2011 na dovoz vinylacetátu, v současnosti kódu KN 2915 32 00, pocházejícího ze Spojených států amerických, se uvolní.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 11. ledna 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

ROZHODNUTÍ č. 1/2011 SMÍŠENÉHO VÝBORU ZŘÍZENÉHO DOHODOU INTERBUS O MEZINÁRODNÍ PŘÍLEŽITOSTNÉ PŘEPRAVĚ CESTUJÍCÍCH AUTOKARY A AUTOBUSY

ze dne 11. listopadu 2011

o přijetí jednacího řádu a přizpůsobení přílohy I dohody o podmínkách pro provozovatele silniční přepravy cestujících a přílohy II dohody o technických normách vztahujících se na autobusy a autokary a o změně požadavků týkajících se sociálních opatření podle článku 8 dohody

(2012/25/EU)

SMÍŠENÝ VÝBOR,

ROZHODL TAKTO:

s ohledem na dohodu Interbus o mezinárodní příležitostné přepravě cestujících autokary a autobusy ⁽¹⁾, a zejména na články 23 a 24 uvedené dohody,

Článek 1

Přijímá se jednací řád smíšeného výboru uvedený v příloze I tohoto rozhodnutí.

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 2

(1) Podle čl. 23 odst. 3 dohody Interbus o mezinárodní příležitostné přepravě cestujících autokary a autobusy (dále jen „dohoda“) má smíšený výbor přijmout svůj jednací řád.

Příloha I dohody o podmínkách pro provozovatele silniční přepravy cestujících a příloha II dohody o technických normách vztahujících se na autobusy a autokary, jakož i požadavky týkající se sociálních opatření podle článku 8 dohody se mění v souladu s přílohou II.

(2) Podle čl. 24 odst. 2 písm. c) výbor přizpůsobuje přílohu I dohody o podmínkách pro provozovatele silniční přepravy cestujících a přílohu II dohody o technických normách vztahujících se na autobusy a autokary. Smíšený výbor dále podle čl. 24 odst. 2 písm. e) dohody mění požadavky týkající se sociálních opatření podle článku 8 dohody za účelem zohlednění opatření přijatých v budoucnosti Uní,

V Bruselu dne 11. listopadu 2011.

Předseda
Sz. SCHMIDT

Tajemník
G. PATRIS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 321, 26.11.2002, s. 13.

PŘÍLOHA I

Jednací řád smíšeného výboru zřízeného dohodou Interbus o mezinárodní příležitostné přepravě cestujících autokary a autobusy

Článek 1

Název smíšeného výboru

Smíšený výbor zřízený článkem 23 dohody Interbus o mezinárodní příležitostné přepravě cestujících autokary a autobusy je dále uváděn jako „výbor“.

Článek 2

Předsednictví

1. Výboru předsedá zástupce Evropské komise (dále jen „Komise“) jménem Evropské unie.
2. Povinnosti předsedy výboru vykonává vedoucí delegace Unie, případně jeho zástupce.
3. Předseda řídí práci výboru.

Článek 3

Delegace

1. Smluvní strany, pro něž dohoda vstoupila v platnost (dále jen „strany“), jmenují své zástupce ve výboru. Delegace Unie sestává ze zástupců Komise, jimž jsou nápomocní zástupci členských států.
2. Každá strana jmenuje vedoucího své delegace a případně jeho zástupce.
3. Každá strana může jmenovat nové zástupce ve výboru. Tajemník výboru je o takových změnách neprodleně informován písemnou formou.
4. Zástupci generálního sekretariátu Rady Evropské unie se mohou zasedání výboru zúčastnit jako pozorovatelé. Se souhlasem ostatních vedoucích delegací může předseda pozvat k účasti na zasedání výboru osoby, jež nejsou členy delegací, aby poskytly informace o konkrétních tématech.
5. Nejméně týden před zasedáním vyrozumí strany tajemníka výboru o složení svých delegací.

Článek 4

Sekretariát

1. Zástupce Komise zajistí pro výbor služby sekretariátu. Tajemník je jmenován předsedou výboru a vykonává své povinnosti do okamžiku, kdy je jmenován nový tajemník. Předseda výboru sdělí jméno tajemníka a informace o něm ostatním stranám.
2. Tajemník odpovídá za komunikaci mezi delegacemi, včetně předávání dokumentů, a dohlíží na činnost sekretariátu.

Článek 5

Zasedání výboru

1. Výbor zasedá na žádost alespoň jedné strany. Výbor svolává předseda.
2. Předseda zašle vedoucím ostatních delegací oznámení o konání zasedání spolu s návrhem pořadu jednání a s dokumenty pro zasedání nejméně 15 pracovních dnů před začátkem zasedání.
3. S ohledem na neodkladnost konkrétní záležitosti může být předseda některou ze stran požádán o zkrácení lhůt pro oznámení konání zasedání uvedených v odstavci 2.
4. Nerozhodnou-li vedoucí delegací jinak, nejsou zasedání výboru veřejná.
5. Výbor zasedá v Bruselu, nedohodnou-li se strany jinak.

Článek 6

Pořad jednání

1. Předseda, jemuž je nápomocen tajemník, sestavuje návrh pořadu jednání pro každé zasedání a po konzultaci s vedoucími ostatních delegací určuje datum a místo konání. Předseda zašle vedoucím ostatních delegací návrh pořadu jednání nejméně 15 pracovních dnů před začátkem zasedání. K pořadu jednání jsou přiloženy všechny nezbytné pracovní dokumenty.
2. Lhůta uvedená v odstavci 1 se nevztahuje na neodkladná zasedání svolaná v souladu s čl. 5 odst. 3.
3. Každá strana může nejpozději 24 hodin před začátkem zasedání navrhnout přidání jednoho či více bodů do pořadu jednání. Žádosti o přidání bodů do pořadu jednání se spolu s odůvodněním zasílají v písemné formě předsedovi.
4. Na začátku zasedání výbor přijme pořad jednání. Výbor může rozhodnout, že na pořad jednání bude přidán bod, který v návrhu pořadu jednání nebyl obsažen.

Článek 7

Přijímání aktů

1. Rozhodnutí výboru přijímají zastoupené strany jednomyslně, v souladu s čl. 23 odst. 5 a 6 dohody. Doporučení, a zejména doporučení uvedená v čl. 24 odst. 2 písm. g) dohody se vydávají formou konsensu delegací zastoupených stran. Rozhodnutí a doporučení jsou označena názvem „rozhodnutí“ nebo „doporučení“, po němž následuje pořadové číslo, datum přijetí a označení obsahu.
2. Rozhodnutí a doporučení výboru podepisuje předseda a tajemník. Tajemník je zasílá ostatním vedoucím delegací.
3. Každá strana se může rozhodnout, že akt přijatý výborem zveřejní.
4. Pokud se na tom vedoucí delegací dohodnou, mohou být akty výboru přijaty písemným postupem. Předseda předloží návrh aktu ostatním vedoucím delegací, kteří v odpovědi uvedou, zda s návrhem souhlasí, či nikoliv, zda navrhují změny návrhu nebo zda požadují více času k jeho zvážení. Pokud je návrh přijat, zajistí předseda konečné znění rozhodnutí či doporučení v souladu s odstavci 1 a 2.
5. Doporučení a rozhodnutí jsou vypracována v angličtině, francouzštině a němčině, přičemž tato znění jsou závazná. Každá strana je odpovědná za správný překlad doporučení a rozhodnutí do svého úředního jazyka či jazyků. Překlad do ostatních jazyků Unie provádí Komise.

Článek 8

Zápis ze zasedání

1. Tajemník v rámci pravomoci předsedy vypracuje návrh zápisu z každého zasedání, a to do 15 pracovních dnů ode dne jeho konání.
2. Zápis ze zasedání zpravidla pro každý bod pořadu jednání obsahuje:
 - podrobnosti týkající se dokumentů předložených výboru,
 - prohlášení, o jejichž zaznamenání některá ze stran požádala,
 - přijatá rozhodnutí, vydaná doporučení a přijaté závěry.
3. Návrh zápisu ze zasedání je předložen výboru ke schválení v souladu s písemným postupem uvedeným v čl. 7 odst. 4.
4. Nedojde-li k zakončení tohoto postupu, je záznam ze zasedání přijat na příštím zasedání výboru.
4. Jakmile je zápis ze zasedání výborem přijat, předseda a tajemník jej podepíší a tajemník jej uloží. Tajemník zápis v kopii zašle ostatním vedoucím delegací.

*Článek 9***Důvěrnost**

Aniž je dotčeno ustanovení o zveřejňování aktů uvedené v čl. 7 odst. 3, podléhají zasedání a dokumenty výboru profesnímu tajemství.

*Článek 10***Výdaje**

1. Každá strana nese náklady, které jí vzniknou v souvislosti s účastí na zasedáních výboru.
2. Výbor rozhoduje o uhrazení výdajů spojených s úkoly zadanými osobám, jež jsou přizvány předsedou v souladu s čl. 3 odst. 4.

*Článek 11***Korespondence**

Veškerá korespondence ze strany předsedy výboru nebo korespondence jemu adresovaná je zasílána tajemníkovi výboru. Tajemník posílá veškerou korespondenci týkající se dohody v kopii všem delegacím.

*Článek 12***Jazyky**

O jazycích užívaných během zasedání výboru a v dokumentech rozhoduje výbor. Strana pořádající zasedání není povinna zajistit tlumočení do ostatních jazyků.

PŘÍLOHA II

Přizpůsobení přílohy I dohody o podmínkách pro provozovatele silniční přepravy cestujících a přílohy II dohody o technických normách vztahujících se na autobusy a autokary a změna požadavků týkajících se sociálních opatření podle článku 8 dohody ⁽¹⁾

1) Přizpůsobení přílohy I dohody o podmínkách pro provozovatele silniční přepravy cestujících

V příloze I dohody se doplňuje tento uvedený akt Unie:

„Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51).“

2) Přizpůsobení přílohy II dohody o technických normách vztahujících se na autobusy a autokary

1. V článku 1 přílohy II dohody se písmena a), b), c) a d) nahrazují tímto:

a) Technické prohlídky motorových vozidel a jejich přípojných vozidel:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/40/ES ze dne 6. května 2009 o technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. L 141, 6.6.2009, s. 12),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/30/ES ze dne 6. června 2000 o silničních technických kontrolách užitkových vozidel provozovaných ve Společenství (Úř. věst. L 203, 10.8.2000, s. 1), ve znění směrnice Komise 2003/26/ES (Úř. věst. L 90, 8.4.2003, s. 37);

b) Omezovače rychlosti:

- směrnice Rady 92/6/EHS ze dne 10. února 1992 o montáži a použití omezovačů rychlosti u určitých kategorií motorových vozidel ve Společenství (Úř. věst. L 57, 2.3.1992, s. 27), naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/85/ES (Úř. věst. L 327, 4.12.2002, s. 8);

c) Maximální rozměry a maximální hmotnosti:

- směrnice Rady 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 59), naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/7/ES (Úř. věst. L 67, 9.3.2002, s. 47),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/27/ES ze dne 22. července 1997 o hmotnostech a rozměrech určitých kategorií motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a o změně směrnice 70/156/EHS (Úř. věst. L 233, 25.8.1997, s. 1), ve znění směrnice Komise 2003/19/ES (Úř. věst. L 79, 26.3.2003, s. 6);

d) Záznamové zařízení v silniční dopravě:

- nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě (Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8), naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) č. 1266/2009 (Úř. věst. L 339, 22.12.2009, s. 3), nebo rovnocenná pravidla stanovená dohodou AETR, včetně protokolů k této dohodě.“

2) Článek 2 přílohy II dohody se mění takto:

a) Mezi první pododstavec a tabulku se vkládá následující text:

„Emise z výfuku:

- směrnice Rady 88/77/EHS ze dne 3. prosince 1987 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek ze vznětových motorů vozidel a emisím plyných znečišťujících látek ze zážehových motorů vozidel poháněných zemním plynem nebo zkapalněným ropným plynem (Úř. věst. L 36, 9.2.1988, s. 33), naposledy pozměněná směrnicí Komise 2001/27/ES (Úř. věst. L 107, 18.4.2001, s. 10),

⁽¹⁾ Aktualizace aktů zohledňuje nová opatření přijatá Evropskou unií do 31. prosince 2009.

— směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/55/ES ze dne 28. září 2005 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze vznětových motorů vozidel a emisím plyných znečišťujících látek ze zážehových motorů vozidel poháněných zemním plynem nebo zkapalněným ropným plynem (Úř. věst. L 275, 20.10.2005, s. 1), naposledy pozměněná směrnicí Komise 2008/74/ES (Úř. věst. L 192, 19.7.2008, s. 51),

— nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 1);

Kouř:

— směrnice Rady 72/306/EHS ze dne 2. srpna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím znečišťujících látek ze vznětových motorů vozidel (Úř. věst. L 190, 20.8.1972, s. 1), naposledy pozměněná směrnicí Komise 2005/21/ES (Úř. věst. L 61, 8.3.2005, s. 25);

Emise hluku:

— směrnice Rady 70/157/EHS o sblížení právních předpisů členských států týkajících se přípustné hladiny akustického tlaku a výfukového systému motorových vozidel (Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 16), naposledy pozměněná směrnicí Komise 2007/34/ES (Úř. věst. L 155, 15.6.2007, s. 49);

Brzdová zařízení:

— směrnice Rady 71/320/EHS ze dne 26. července 1971 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se brzdových zařízení určitých kategorií motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. L 202, 6.9.1971, s. 37), naposledy pozměněná směrnicí Komise 2002/78/ES (Úř. věst. L 267, 4.10.2002, s. 23);

Pneumatiky:

— směrnice Rady 92/23/EHS ze dne 31. března 1992 o pneumatikách pro motorová vozidla a jejich přípojná vozidla a o jejich montáži (Úř. věst. L 129, 14.5.1992, s. 95), naposledy pozměněná směrnicí Komise 2005/11/ES (Úř. věst. L 46, 17.2.2005, s. 42);

Zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci:

— směrnice Rady 76/756/EHS ze dne 27. července 1976 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 1), naposledy pozměněná směrnicí Komise 2008/89/ES (Úř. věst. L 257, 25.9.2008, s. 14);

Palivová nádrž:

— směrnice Rady 70/221/EHS ze dne 20. března 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se nádrží na kapalná paliva a ochrany proti podjetí zezadu u motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. L 76, 6.4.1970, s. 23), naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/20/ES (Úř. věst. L 48, 18.2.2006, s. 16);

Zpětná zrcátka:

— směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/97/ES ze dne 10. listopadu 2003 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu zařízení pro nepřímý výhled a vozidel vybavených těmito zařízeními, kterou se mění směrnice 70/156/EHS a zrušuje směrnice 71/127/EHS (Úř. věst. L 25, 29.1.2004, s. 1), naposledy pozměněná směrnicí Komise 2005/27/ES (Úř. věst. L 81, 30.3.2005, s. 44);

Bezpečnostní pásy - vybavení:

— směrnice Rady 77/541/EHS ze dne 28. června 1977 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se bezpečnostních pásů a zádržných systémů motorových vozidel (Úř. věst. L 220, 29.8.1977, s. 95), naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/40/ES (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 146);

Bezpečnostní pásy - kotevní úchyty bezpečnostních pásů:

- směrnice Rady 76/115/ES ze dne 18. prosince 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se kotevních úchytů bezpečnostních pásů motorových vozidel (Úř. věst. L 24, 30.1.1976, s. 6), naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/41/ES (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 149);

Sedadla:

- směrnice Rady 74/408/EHS ze dne 22. července 1974 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se vnitřní výbavy motorových vozidel (pevnost sedadel a jejich ukotvení) (Úř. věst. L 221, 12.8.1974, s. 1), naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/39/ES (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 143);

Vnitřní výbava (ochrana před nebezpečím šíření požáru):

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/28/ES ze dne 24. října 1995 o hořlavosti materiálů vnitřní výbavy určitých kategorií motorových vozidel (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 1);

Vnitřní uspořádání (nouzové východy, přístup, prostor k sezení, odolnost nástavby atd.):

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/85/ES ze dne 20. listopadu 2001 o zvláštních ustanoveních pro vozidla používaná k přepravě osob, která mají více než osm sedadel kromě sedadla řidiče, a o změně směrnic 70/156/EHS a 97/27/ES (Úř. věst. L 42, 13.2.2002, s. 1).“;

b) Tabulka se nahrazuje tímto:

„Okruh	Předpis EHK-OSN/poslední série změn	Akt Unie (původní-nejnovější)
Emise z výfuku	49/01 49/02, schválení typu A 49/02, schválení typu B	Směrnice 88/77/EHS Směrnice 2001/27/ES Směrnice 2005/55/ES Směrnice 2008/74/ES Nařízení (ES) č. 595/2009
Kouř	24/03	Směrnice 72/306/EHS Směrnice 2005/21/ES
Emise hluku	51/02	Směrnice 70/157/EHS Směrnice 2007/34/ES
Brzdová zařízení	13/11	Směrnice 71/320/EHS Směrnice 2002/78/ES
Pneumatiky	54	Směrnice 92/23/EHS Směrnice 2005/11/ES
Zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci	48/01	Směrnice 76/756/EHS Směrnice 2008/89/ES
Palivová nádrž	34/02 67/01 110	Směrnice 70/221/EHS Směrnice 2006/20/ES

Okruh	Předpis EHK-OSN/poslední série změn	Akt Unie (původní-nejnovější)
Zpětná zrcátka	46/01	Směrnice 2003/97/ES Směrnice 2005/27/ES
Bezpečnostní pásy - vybavení	16/06	Směrnice 77/541/EHS Směrnice 2005/40/ES
Bezpečnostní pásy - kotevní úchyty	14/07	Směrnice 76/115/EHS Směrnice 2005/41/ES
Sedadla	17/08 80/01	Směrnice 74/408/EHS Směrnice 2005/39/ES
Vnitřní výbava (ochrana před nebezpečím šíření požáru)	118	Směrnice 95/28/ES
Vnitřní uspořádání (nouzové východy, přístup, prostor k sezení)	107.02	Směrnice 2001/85/ES
Ochranná konstrukce při převrácení	66.01	Směrnice 2001/85/ES“

3) Změna požadavků týkajících se sociálních opatření podle článku 8 dohody

1. V návaznosti na zařazení směrnice 2000/30/ES se článek 8 přílohy II dohody, příloha IIa dohody a příloha IIb dohody zrušují.

2. Akty Unie uvedené v článku 8 dohody se nahrazují těmito akty Unie ⁽¹⁾:

- „— nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1), naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1073/2009 (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 88),
- nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě (Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8), naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) č. 1266/2009 (Úř. věst. L 339, 22.12.2009, s. 3),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 35), naposledy pozměněná směrnicí Komise 2009/5/ES (Úř. věst. L 29, 31.1.2009, s. 45),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, 18.11.2003, s. 9),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a směrnice Rady 91/439/EHS a zrušení směrnice Rady 76/914/EHS (Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4).“

⁽¹⁾ Aktualizace aktů zohledňuje nová opatření přijatá Evropskou unií do 31. prosince 2009.

**DOPORUČENÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU ZŘÍZENÉHO DOHODOU INTERBUS O MEZINÁRODNÍ
PŘÍLEŽITOSTNÉ PŘEPRAVĚ CESTUJÍCÍCH AUTOKARY A AUTOBUSY č. 1/2011**

ze dne 11. listopadu 2011

**o používání technického protokolu pro autokary a autobusy, a to s cílem usnadnit sledování
ustanovení článků 1 a 2 přílohy 2 dohody**

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na dohodu Interbus o mezinárodní příležitostné přepravě cestujících autokary a autobusy, a zejména na články 23 a 24 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda Interbus o mezinárodní příležitostné přepravě cestujících autokary a autobusy (dále jen „dohoda“) vstoupila v platnost dne 1. ledna 2003.
- (2) Podle čl. 24 odst. 1 dohody smíšený výbor zajišťuje řádné provádění této dohody. Za tímto účelem by mělo být přijato doporučení prosazující používání tech-

nického protokolu pro autokary a autobusy, a to s cílem usnadnit sledování ustanovení článků 1 a 2 přílohy 2 dohody,

DOPORUČUJE, ABY:

smluvní strany dohody s výjimkou Unie používaly technický protokol pro autokary a autobusy, na které se vztahují požadavky uvedené v člancích 1 a 2 přílohy 2 dohody, podle vzoru obsaženého v příloze tohoto doporučení.

V Bruselu dne 11. listopadu 2011.

předseda

Sz. SCHMIDT

tajemník

G. PATRIS

PŘÍLOHA

TECHNICKÝ PROTOKOL PRO AUTOKARY A AUTOBUSY

Výrobce vozidla a typ:	Evidenční číslo a kód země:			
Datum první registrace:	Číslo podvozku:			
	Právní předpisy Unie	Předpis EHK-OSN	Číslo schválení	Značka/údaj o vozidle
Omezovač rychlosti	směrnice 92/6/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2002/85/ES	—		
Maximální rozměry	směrnice 96/53/ES naposledy pozměněná směrnicí 2002/7/ES směrnice 97/27/ES naposledy pozměněná směrnicí 2003/19/ES	—		
Tachograf	nařízení (EHS) č. 3821/85 naposledy pozměněné nařízením (EU) č. 1266/2009	—		
Emise z výfuku	směrnice 88/77/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2001/27/ES Směrnice 2005/55/ES naposledy pozměněná směrnicí 2008/74/ES nařízení (ES) č. 595/2009	49/01 49/02, schválení typu A 49/02, schválení typu B		
Kouř	směrnice 72/306/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2005/21/ES	24/03		
Emise hluku	směrnice 70/157/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2007/34/ES	51/02		
Brzdová zařízení	směrnice 71/320/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2002/78/ES	13/11		
Pneumatiky	směrnice 92/23/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2005/11/ES	54		
Zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci	směrnice 76/756/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2008/89/ES	48/01		
Palivová nádrž	směrnice 70/221/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2006/20/ES	34/02 67/01 110		
Zpětná zrcátka	směrnice 2003/97/ES naposledy pozměněná směrnicí 2005/27/ES	46/01		

	Právní předpisy Unie	Předpis EHK-OSN	Číslo schválení	Značka/údaj o vozidle
Bezpečnostní pásy – vybavení	směrnice 77/541/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2005/40/ES	16/06		
Bezpečnostní pásy – kotevní úchyty	směrnice 76/115/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2005/41/ES	14/07		
Sedadla	směrnice 74/408/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2005/39/ES	17/08 80/01		
Vnitřní výbava (ochrana před nebezpečím šíření požáru)	směrnice 95/28/ES	118		
Vnitřní uspořádání (nouzové východy, přístup, prostor k sezení)	směrnice 2001/85/ES	107/02		
Ochranná konstrukce při převrácení	směrnice 2001/85/ES	66/01		

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

2012/25/EU:

- ★ Rozhodnutí č. 1/2011 smíšeného výboru zřízeného dohodou Interbus o mezinárodní příležitostné přepravě cestujících autokary a autobusy ze dne 11. listopadu 2011 o přijetí jednacího řádu a přizpůsobení přílohy I dohody o podmínkách pro provozovatele silniční přepravy cestujících a přílohy II dohody o technických normách vztahujících se na autobusy a autokary a o změně požadavků týkajících se sociálních opatření podle článku 8 dohody ... 38

Doporučení smíšeného výboru zřízeného dohodou Interbus o mezinárodní příležitostné přepravě cestujících autokary a autobusy č. 1/2011 ze dne 11. listopadu 2011 o používání technického protokolu pro autokary a autobusy, a to s cílem usnadnit sledování ustanovení článků 1 a 2 přílohy 2 dohody 46

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS